REDEEMER COLLEGE LIBRARY
MAY
MR F W JERGSMA,
17[illegible] NIAGARA ST
ST CATHARINES, ONT
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MARCH 5, 1965 — No. 687 — 20th YEAR OF PUBLICATION

De Gemeénschap der Heiligen

Er heeft zich verleden jaar in een Veluwse dorpsgemeente een akelig geval voorgedaan. En het heeft een lange nasleep gehad.

Een predikant had het zevende gebod overtreden. Hij heeft daarvan belijdenis moeten afleggen tijdens een eredienst, echter niet óp de kansel, maar ervóór.

De pers heeft ervoor gezorgd, dat iedereen in Nederland kon weten, wat daar op de Veluwe had plaats gevonden. Op die betreffende zondag had zich een aantal persfotografen naar het kerkgebouw begeven, om de gebeurtenis op de gevoelige plaats vast te leggen.

Dat wordt meer gedaan met bijzondere gebeurtenissen; men geeft daarvan verslag in woord én beeld.

Niemand zal willen ontkennen, dat dit een bijzondere gebeurtenis was. Men kan echter wel verschillend denken over wat nu eigenlijk de gebeurtenis bijzonder maakte. Was het bijzondere, dat een predikant deze zonde had gedaan? Of was het bijzondere, dat de man toch weer voor zijn gemeente durfde verschijnen? Of dat hij vóór de kansel, in plaast van eróp, zijn belijdenis moest doen?

Of was het misschien iets, dat al deze dingen verre in het niet plaatste. Was misschien hier de ontmoeting van de Vader met zijn kind, dat weggelopen was? Wel, als dit het geval was, dan zijn al die foto's tevergeefs gemaakt, want het moment, dat iemand zijn Heiland vindt of her-vindt, kun je nimmer op een foto tot uitbeelding brengen. Je kunt het niet eens met een pen beschrijven. Als zodanig is het werk van die persmensen op die betreffende zondag een slag in de lucht geweest. Een ijdel gedoe.

Drs. H. Vanden Berg heeft aan de predikant in kwestie een open brief geschreven in het maandblad "Regelrecht" (november 1964). Wij nemen er een klein gedeelte uit over:

"Ik ben gereformeerd van mijn geloof, eerwaarde dominee, en socioloog van mijn vak. Een socioloog is volgens velen iemand, die op een ingewikkelde manier vertelt wat iedereen allang weet. En wat ik U te vertellen heb, zult U vast en zeker ook wel weten. U weet, dat er onder ons mensen geen individuen bestaan. Dat "de individuele mens" een 19-eeuwse abstractie is, dat God ons met zijn allen heeft geschapen en dat wij dus medemensen zijn. U weet ook, dat als de individuele mens niet bestaat, de individuele verantwoordelijkheid en de individuele schuld ook niet bestaan. Velen vinden dit een uiterst griezelige gedachte, immers op die manier kun je al je feilen op anderen schuiven. Zij bewijzen met deze gedachte, dat zij van het denken in individuele categorieën kennelijk niet af te krijgen zijn, want de gedachte is allerminst griezelig als we medeverantwoordelijkheid en medeschuld als sociale categorieën laten gelden. Het is niet griezelig om met elkaar door de knieën te gaan. Om elkaar te verdringen vóór en niet óp de kansel. Maar de regie was anders. De dienst stond in het teken van de openbare schuldbelijdenis van één lid der gemeente. Die werd eruit gepikt en naar voren gehaald. Die mocht de kansel niet op. En een preeklezende ouderling mocht dat wel. Waarom mocht díe eigenlijk wel? Had die meer voldaan aan de opdracht God lief te hebben en de naaste, dan de grote schuldige? Wie IS eigenlijk de grote schuldige? Overspel plegen is toch geen individuele handeling, maar een sociale? Daar zijn toch twéé mensen bij betrokken? Heeft er dan één schuld? En die jonge vrouw, die verloofd was? Heeft de verhouding met haar verloofde, waar beiden verantwoordelijk voor zijn, niets te maken met haar verhouding tot U? En uw eigen huwelijk? Heeft die verhouding, waar U beiden verantwoordelijk voor bent, niets te maken met wat er gebeurd is? Natuurlijk weet u zelf, beter dan ik, dat er omstanders bij dit gebeuren zijn en dat deze omstanders niet het hoofd gebogen hebben zoals U, maar dat één van hen namens hen de kansel is opgeklommen. En wat toen volgde, was een vertoning. Dat U zeer geëmotioneerd was, omdat alléén van U schuldbelijdenis werd verwacht, laat zich horen. Maar U hebt het gedaan, als énige; dat U dat gelukt is kan ik alleen begrijpen, doordat U zich in dat uur vlak bij Uw Heiland wist. Zoals U zich op dat plekje vlak voor de kansel wel vaker vlak bij Uw Heiland geweten hebt, bij de bediening van het Heilig Avondmaal."

Nu kunnen wij haast de opmerkingen al horen. Stelt de schrijver van deze open brief de dingen nu wel, zoals dat zou moeten? De predikant was toch ambtsdrager? En een kerkeraad moet toch waken over de zuiverheid van het ambt? En wij willen stellig niet ontkengeregeld worden, dat een algemene schuldbelijdenis van de gemeente voldoende was voor de daad van die ene, of misschien van die twee?

Dit kan allemaal wel waar zijn. En wij willen stellig niet ontkennen, dat een kerkeraad heel voorzichtig moet omgaan met het ambt. Maar de vorm waarin die schuldbelijdenis werd gegeven, raakt het hart niet. Het hart van de zaak ligt veel dieper.

Men moet het zich maar eens even indenken. De schrik moet die predikant toch wel om het hart geslagen zijn, toen hij achteraf bij de stukken stond: zijn eigen leven kapot, dat van die ander, zijn huwelijk kapot, zijn gezin kapot, zijn verhouding tot de gemeente die hij als predikant diende, kapot. Niets anders dan scherven, waar de man ook keek. Was die man alléén, of werd dat léed meegedragen door anderen? Dan vraagt men zich af, hoevelen daar op de Veluwe eveneens de schrik om het hart geslagen is.

Neen, het hart van de zaak is niet de disciplinaire maatregelen die de betreffende kerkeraad meende te moeten nemen. Het hart van de zaak is, dat deze man met de scherven in zijn hand Jezus heeft ontmoet. Drs. Van den Berg laat uitkomen, dat hij diepe bewondering voor díe predikant heeft. Maar wat veel groter is, is dat uit heel die droeve geschiedenis de onveranderlijke liefde van God blijkt. Hoe is het toch mogelijk, dat iemand, die zijn leven zo aan gruizels ziet, toch terug komt. Toch weer zijn Heiland (dat is zijn Héél-meester) en daardoor ook de gemeenschap met Zijn gemeente terug moet vinden. Om de Heiland terug te vinden EN de gemeenschap met Zijn gemeente. Dit laatste móet het gevolg zijn van het eerste.

Natuurlijk, wat daar op de Veluwe gebeurde is helemaal niet iets typisch Nederlands. Het gebeurt hier ook. Overtredingen tegen het zevende gebod, maar ook tegen het zesde, het achtste, het eerste (ja, vooral het eerste) gebod. Is de schuld van mijn broeder mijn schuld, en is de schuld, die ik me laad, óók zijn schuld? En is de vergeving, die mijn broeder ontvangt mijn diepe vreugde, en is de vergeving die ik ontvang een lichtpunt in het leven van mijn broeder?

In verschillende kerken bestaat de gewoonte om van de preekstoel af te kondigen, wanneer jongelui hebben gezondigd tegen het zevende gebod. Namen worden nu gelukkig niet meer genoemd. Dat was vroeger wel zo. Als er zo'n afkondiging wordt gedaan, kijken wij elkaar dan aan of vragen wij elkaar dan verholen of fluisterend: wie zouden het zijn? Of zijn wij van binnen dankbaar en blij, omdat er gezegd werd dat zij belijdenis voor de kerkeraad hebben gedaan, dat wil zeggen, dat zij tegen de kerkeraad hebben gezegd, dat zij met zijn beiden bij de Heiland zijn geweest?

Wij kunnen zo'n moeite hebben met het beleven van de gemeenschap omdat wij onszelf niet aan elkaar kwijt kunnen. Wij hebben zoveel reserves. En dat komt omdat wij ten diepste ons zo moeilijk aan God kwijt kunnen. Ook tegenover Hem hebben wij zoveel reserves.

Én toch is die gemeenschap met God en met elkaar erg belangrijk. Zo belangrijk, dat de beoordeling van Jezus in de wereld er mee staat of valt. "... Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; **opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.**" (Joh. 17:21).

D.F.

DE VERJAARDAG VAN PRINSES CHRISTINA

H.K.H. Prinses Christina heeft 18 februari op Paleis Soestdijk een delegatie van de Verbindingstroepen ontvangen, die haar kwam gelukwensen met haar 18de verjaardag. De delegatie, die onder meer bestond uit brigade-generaal T. de Ruig en kapitein J. J. van Gerven, overhandigde H.K. H. een geelgouden, met diamanten versierde broche. Foto: H.M. de Koningin spelt de jarige Prinses de broche op.

Nederlandse Regering Afgetreden

De Nederlandse Minister-President Marijnen heeft het ontslag van zijn Kabinet aan H.M. Koningin Juliana aangeboden. De aanleiding tot de val van dit Kabinet is de oude controversie over reclame in televisie-uitzendingen.

Televisie-uitzendingen worden in Nederland verzorgd door de vijf radio-omroepverenigingen. Bezitters van een televisietoestel betalen $10,00 belasting. De totale opbrengst hiervan bedraagt circa 20 millioen gulden per jaar, welke som naar ratio onder de omroepverenigingen wordt verdeeld. Reclame werd daardoor niet voor T.V. gebracht.

Kortgeleden heeft de politie een T.V. zender op het bekende REM eiland, in de Noordzee, vijf mijl uit de Nederlandse kust, in beslag genomen. Deze zender gaf T.V. uitzendingen, gesubsidieerd door commerciele reclame. Hoewel deze zender niet meer bestaat, is daardoor toch de weg geopend voor door reclame betaalde televisie uitzendingen. Daarover zijn de meningen in Nederland echter sterk verdeeld, en het blijkt dat hier de oorzaak voor de val van het kabinet Marijnen moet worden gezocht.

De oorlog gewonnen, maar de vrede verloren

Vele jaren geleden wist men reeds, dat het betrekkelijk eenvoudig is een oorlog te winnen, maar dat het winnen van de vrede veel moeilijker is. Hieraan moeten wij steeds denken, als wij de toestand in Zuid-Oost Azië beschouwen. Ontegenzeggelijk hebben de Verenigde Staten de oorlog tegen Japan gewonnen. Na de bom op Hirosjima stond het vast, dat het met de machtspositie van het land van de rijzende zon voorlopig gedaan was.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Maar door het wegvallen van de sterkste mogendheid in het Verre Oosten was tegelijkertijd een machtsvacuum ontstaan. Immers Tokio hield tot dusver de Russische macht, dat wil zeggen het communisme van Moskou, binnen de perken. China was tot in de verste uithoeken bezet en van de Franse macht in het dusgenaamde Indo-China was alleen maar de schijn over. Thailand zocht zijn kracht in zijn machteloosheid. En de Britse macht was in Malakka uitgeschakeld en kon ternauwernood verhinderen, dat Japan ook in India aan de poort klopte.

Maar nu was de Japanse macht weggevaagd. De Verenigde Staten namen militair en cultureel daar voorlopig een dominerende plaats in, zodat naar de regels van de logica de regering te Washington ook in het gehele Verre Oosten de lakens zou uitdelen.

Maar aannemende, dat de Amerikanen militair voldoende kracht konden ontwikkelen, op diplomatiek terrein schoten zij jammerlijk te kort. Niet voor niets sprak men in die dagen eerst van de stille Amerikaan en later zelfs van de stompzinnige Amerikaan.

Door gebrek aan inzicht in het wezen van het Chinese volk dreef men de winnende macht van Mao Tsje Toeng naar Moskou en ternauwernood kon de Amerikaanse vloot Tsjiang Kai Sjek in Formosa en enkele andere eilanden een wijkplaats garanderen.

Men liet rustig toe, dat Frankrijk zijn kostbare gebied in Indo-China moest liquideren, zij het zonder verlies van de eer. Daarbij verloor het westen daar een gebied, dat dankzij de overtuiging, dat Frankrijk een wereldmissie had te vervullen, reeds sterk onder Europese invloed was gekomen, tenminste in de leidende kringen. Eerst trachtte men in Parijs nog een Franse unie te scheppen, zodat toch nog enige band bewaard bleef, maar weldra bleek, dat de wederopstanding van de eens door de Franse legers vernietigde rijken, waarvan Cambodja de grootste bekendheid had genoten, niet in staat was orde en rust hier te scheppen.

Sindsdien tuimelde ieder land van de ene staatsgreep in de andere. Geen vorsten met voor westerse begrippen onuitsprekelijke namen, geen generaals met prachtige militaire en burgerlijke titels, konden blijvend gezag uitoefenen. In Viet Nam, zeker niet het meest belangrijke gebied, zag men er niet tegenop in een week twee staatsgrepen te laten ontwikkelen, waarvan de laatste het bewind in handen legde van een groep, die het slechts drie en twintig uur kon uithouden. Gemakshalve sprak men van rebellen, als men een tegenstander bedoelde en van communisten, als men de Amerikaanse hulp nodig had. Maar de hoofdoorzaak lag hierin, dat men in Washington wel de oorlog tegen Japan gewonnen had, maar de strijd om de vrede in Zuid-Oost Azië verloren had. Dit bleek vooral, toen ook het verschil in godsdienst mee ging spreken en het binnengekomen Rooms Katholicisme in verwoede strijd geraakte met het meestal pacifistische Boeddhisme en het laatste gesteund werd door fanatieke aanhangers, die zichzelf in het openbaar in brand staken.

Wat bewoog de Amerikanen zich zo met een gebied te bemoeien, dat duizenden mijlen van het eigen land verwijderd was? Het was niet in de eerste plaats politiek imperialisme. De grote republiek van het westen wilde de rijkdommen van Zuid-Oost Azië, petroleum en rubber, onder haar bereik houden. Bovendien wenste men een afzetgebied voor haar industrie, dat in Europa niet verkrijgbaar was Een der leiders van de Amerikaanse politiek sprak eens: Als elke Chinees gemiddeld per jaar een dollar aan Amerikaanse goederen koopt, kan de Amerikaanse industrie zich voorlopig onbeperkt uit-

(Vervolg op pag. 2)

ZUID-OOST AZIE
(De zwarte blokjes geven de staat Maleisië aan)

HUWELIJKSGESCHENK VOOR PRINSELIJK PAAR OVERGEDRAGEN

Het "Comité Huwelijksgeschenk Prinses Irene" heeft in Madrid op symbolische wijze het cadeau overgedragen aan de Prinses en haar man. De overdracht geschiedde door de overhandiging van een tweetal miniaturen, dat hier door het paar bekeken wordt. Geheel rechts op de schoorsteenmantel de foto's van het Koninklijk paar.

Op deze foto zien we de oudhollandse balpoottafel van pallisanderhout uit 1680, met enkele van de 12 daarbij vervaardigde stoelen naar een model uit 1600 van notenhout met bekleding van "Velours d'Utrecht". Aan de wand een gobelin uit de 19e eeuw, genaamd "Vendure", van 2,80x2,80 m. Boven de tafel een oudhollands-gegoten koperen kroon. Op de achtergrond links een Amsterdams wortelnoten staand horloge (2e helft 18e eeuw) met volledige kalender, gesigneerd Jan Henkels. Tegen de muur rechts een eikenhouten oudhollandse kist (± 1680) versierd met "Kariatiden".

Prins Charles Hugues de Bourbon Parma en Prinses Irene hebben in hun flat in Madrid een redacteur en een fotograaf van het ANP ontvangen.
Foto: Het Prinselijk paar op het balkon dat uitzicht biedt op de Calle Harman Os de Becquer.

DE OORLOG GEWONNEN, MAAR DE VREDE VERLOREN

(Vervolg van pagina 1)

breiden. Tot aan de eerste wereldoorlog vroeg men in Washington niet anders dan dat heel Zuid-Oost Azië open bleef voor alle landen.

Toen Japan zich tot wereldmacht ging ontwikkelen, trachtte men in 1921 en 1922 door het verdrag van Washington de Japanse Marine binnen vaste perken te houden. Engeland werkte ietwat aarzelend, Frankrijk meer sympathiek mee. Maar Japan breidde zich fors uit over China en Mandsjoekwo. De Amerikaanse invloed in het bijzonder en de westerse in het algemeen daalde naar verhouding. Toen werd de Britse vloot bij Malakka en de Amerikaanse bij Pearl Harbour vernietigend verslagen. Van dat ogenblik stond het vast, dat de Angelsaksische mogendheden niet zouden ophouden voor men Japan de baas was. De lachende derde was het communistische Moskou, dat via Mao Tsje Toeng aan de Chinese boer het communisme in gewijzigde vorm bracht. En dit "eeuwige" China is niet te overwinnen. Peking kent geen tijd en geen afstand. Ondoorgrondelijk als de Chinese glimlach is de Chinese politiek. En deze staatkunde is wonderlijk aantrekkelijk voor alle Aziatsiche volken.

Wat Japan nagestreefd had met de wapenen deed Peking met penetratie, door kolonisatie en door infiltratie. Geholpen door het ondoordringbare terrein en door nooit vast te stellen grensscheidingen en door ogenschijnlijk lichamelijke eenvormigheid, kon China in geheel Zuid-Oost Azië bezit nemen van het door de Fransen verlaten gebied. Het stootte daarbij in Malakka op de Britse macht en op een verstandige inheemse regering. In het vroegere Indo-China op de Amerikanen. Deze konden tegen dit alles wel trachten door een uitgebreide luchtactie de "communisten" tegen te houden, maar zelfs met de grootste vernietigende slagen van de luchtmacht bleef de tegenstand voortduren.

Eigenlijk gelukkig voor Washington, bleek Moskou zich ook voor dit gebied te interesseren. Reeds Lenin had gezegd: De weg van Moskou loopt over Peking en Tokio.

De ideologische strijd tussen het Russische en het Chinese communisme was slechts de dekmantel voor de veel sterkere tegenstelling tussen de politiek van Peking en die van Moskou. En Rusland kent de weg tot de harten van minder ontwikkelde volken. De Verenigde Staten ondervinden dat dagelijks.

China poogt Rusland te winnen voor een openlijke oorlog tegen de Verenigde Staten. Moskou wil die niet. Want in een latere oorlog tussen Moskou en Peking moet de Sovjet de hulp van de Verenigde Staten hebben. Maar aan de andere zijde kan men in Moskou ook niet de Oost-Aziatische volken in de steek laten.

Frankrijk poogt te bemiddelen, nu het nog enige goodwill in het oud-Franse gebied heeft.

Oe Thant, die zelf uit Zuid-Oost Azië komt, wil ook een einde aan de strijd, maar door onderhandelen. Washington poogt door groot machtsvertoon zijn positie te handhaven. En van de grote Zuid-Oost Aziatische verdragsorganisatie, waarvan het Britse rijk het middelpunt is, gaat geen kracht uit.

In het licht van deze veelheid van tegenstellingen moet men nu al die betrekkelijk kleine schermutselingen zien.

En nog steeds geldt het woord van de wijze Amerikaan uit het begin van deze eeuw: Wie China begrijpt, begrijpt de gang van de wereldgeschiedenis voor de volgende vijf eeuwen.

Mr. L. W. G. Scholten

Astma, Bronchitis,
aambeien, bedwat., blaasontst., pijnlijk of moeilijk urineren, bloedarm., zenuwzwakte, gal- en leverkwalen, gassen, hoofdpijn, huiduitslag, zweren, puisten, jeuk, maag- en darmzwakte of -zweer, nierontst. of -steen, reuma of enige andere slep. ziekte? Neemt geen vergif, doch de proefpak Flora-geneeskruiden, waarmee de frappantste resultaten worden bereikt.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.)
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

Het Rode Kruis
Staat altijd klaar met Uw hulp

Agio Sigaren
zijn beter

Agio Garant	$ 1.60	per	10
Agio Gouden Oogst	2.25	„	10
Agio Grand Prix	2.50	„	10
Agio Petitos	1.85	„	20

P. J. SCHOLTENS IMPORTS
P.O. Box 507
Waterdown, Ont.

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

De Arbeidsmarkt in en rond Vernon, B.C.

Men verzoekt ons onderstaand artikel over te nemen uit "Vernon News" van 4 januari j.l.

SKILLED LABOR SHORTAGE LOOMS

A robust improvement in the general economy of B.C. was reflected in employment conditions in the Vernon area.

O. N. Tingle, manager of the local branch, National Employment Service, reported that construction, manufacturing and tourism showed particular strengths. Capital spending in building and repairs, and in machinery and equipment, topped the previous year by a considerable margin.

Employment statistical data "mirrored" the climate of the expanding economy. Figures available indicate that the labor force in British Columbia increased 3.5 per cent, or 1½ times the rate of increase for Canada.

Employment improved at the rate of 5.3 per cent compared to the national increase of three per cent. Jobs increased at a rate in excess of the growth of the labor force, despite any effect automation may have had on the job level.

* *

In every month of 1964 unemployment was down from the corresponding month of 1963. Employers in the Pacific region used the NES to a greater degree during 1964 to obtain labor requirements. Over 150,000 placements were made through national employment offices—the highest figure ever recorded by this region for any year.

The area served by Vernon local office reflected the same increase as the rest of the province and was sucessful in placing 3,767 persons in jobs.

The forest industry and agriculture will continue to play an important role in 1965 in the area served by Vernon office.

Considerable expansion in some of the larger sawmills is programed for the coming year. Among these is the building of plywood plant in Canoe and the possibility of a pulp mill in Golden area. Many of the mills will be adding chippers in order to utilize much of the waste they are presently burning.

* *

There is no reason to expect any decline in the lumber market, and as long as it remains in its present healthy state high employment can be anticipated in this industry, Mr. Tingle said. It is expected that as in 1964, shortages of skilled sawmill workers will re-appear in 1965. It is anticipated that there will be continued expansion in agricultural products and a high rate of employment will follow in the harvest season.

Construction industry within the area will continue to show gains over that of 1964 and it is anticipated that many skilled tradesmen will have to be brought into the area to meet the demand.

Practically every town within the area served by the local employment office has a considerable number of projects either starting or in the blueprint stage. These, coupled with expansion of facilities in the lumber and packing house industries, will add considerably to the demand for labor. Several motels and hotels are planned in the coming year and these will add to the demand for tradesmen in the construction field.

Mr. Tingle said 1965 will show increased activity on the Columbia River Development and in particular on the Mica Creek Dam. During 1964, 112 men were placed on the job and the work force is expected to expand to several hundred in the coming year. This project will create a demand for a large versatile labor force for years ahead and, in all probability, attract many new families to the areas adjacent to this construction requiring expansion of municipal facilities and housing.

Expansion of the tourist industry since the opening of the Rogers Pass Highway is expected to continue in 1965, and with the opening of new hotels and motels the demand for service workers will increase as it has in each of the past three years.

With construction projects guaranteed for several years ahead, and expansion in the primary and secondary manufacturing industries assured, the outlook for 1965 is one of optimism, said Mr. Tingle.

ALLEEN NCRV BOEKTE LEDENWINST

Het ledental van de vier grote omroepverenigingen in Nederland is de laatste maanden aan veel veranderingen onderhevig. De AVRO, die met een binnenkort te verschijnen, honderd pagina's tellende omroepgids probeert de aandacht van de massa naar zich toe te trekken, heeft in 1964 meer dan 31.000 leden verloren. De VPRO verloor ruim 6.000 leden. De KRO is in één jaar tijd meer dan 35.700 leden kwijtgeraakt, de VARA verloor er 35.000. Alleen de NCRV krijgt gestadig meer leden; op 't ogenblik zijn er ongeveer 455.000, tegen 450.500 in 1963.

("De Spiegel")

De Blinde Organist

In klanken beeldt hij uit wat God zijn ogen
Onthouden heeft, en als door 't kerkeraam
De late zon, in warmend mededogen,
Zijn grijzend hoofd in gouden gloed doet staan . . .
Dan is het of Gods hand hem heeft bewogen.
En heft zijn ziel zich met de klanken saam,
Al juichende, ver boven kerkebogen
En avondrood, op 's hemels poorten aan.

Maar als de nacht dan valt, die kil en duister
De lege kerk vult met geheimzinnigheid,
Dan voelt ook hij die naderende kluister,
Die angst, en 't is alsof zijn ziel nu schreit,
Uitschreit in de muziek, ontdaan van luister,
Al 't oude zeer, in steeds herhaald verwijt . . . .
Maar 't eindigt in gebed en zacht gefluister . . . .
De stilte die dan volgt is vol verlegenheid.

Ik breng hem thuis langs de verlichte straten.
Hij houdt mijn arm . . . 't is voor hem altijd nacht;
't Gepsrek gaat traag, er valt niet veel te praten;
't Was alles in die rijke klankenpracht.
Wel vraagt hij of hij mij ook deed verlaten . . . .
Maar als ik zeg: Ik bleef graag heel de nacht,
Dan lacht hij even en bekent gelaten:
Blijkbaar begreep je 't beter dan ik dacht.

C. Speijer

Evangelische Alliantie tegen reductie van de Bijbelse waarheden

Het presidium van de Europese Evangelische Alliantie heeft in een verklaring gewaarschuwd tegen de zogenaamde moderne theologie. Deze organisatie, die wel de derde oecumenische beweging genoemd is tussen Wereldraad van Kerken en I.C.C.C. (en de oudste is), wordt geleid door Paul Schmidt uit Berlijn als voorzitter en de beide vicevoorzitters ds. Olsen uit Noorwegen en ds. Traar uit Wenen. In het bijzonder wordt gewaarschuwd tegen de theologische inzichten van prof. Bultmann.

De Evangelische Alliantie is geboren op angelsaksische bodem in de vorige eeuw. De beweging is in Amerika zeer sterk en wordt daar genoemd de National Association of Evangelicals. In Europa bestaan in verschillende landen comité's. In Nederland bestaat ook een afdeling, maar deze doet weinig van zich horen. Zij belegt eigenlijk alleen de traditionele week der gebeden in de tweede week van januari.

In de waarschuwing wordt eerst een woord van dank uitgesproken tot de theologen "die als gelovige christenen ons de rijkdommen van de Heilige Schrift ontsloten hebben en dat ook tegenwoordig nog doen". Vervolgens spreekt de alliantie zijn ernstige bezorgdheid uit "dat meer en meer bepaalde richtingen van de moderne theologie veld winnen en waarheden van de bijbel, die wij niet kunnen opgeven, in twijfel trekken. . . . Daarom kunnen wij niet langer zwijgen en voelen we ons verplicht openlijk tegen een theologie te waarschuwen, die de inhoud van ons geloof bedreigt."

Thesen

In acht thesen spreekt de alliantie dan over de centrale problematiek van de moderne protestantse bijbelverklaring. Zo wordt in de eerste these gezegd: "Wij belijden dat de ganse Heilige Schrift de goddelijke, door de Heilige Geest geschonken openbaring is, die absoluut gezag bezit . . . Daarom wijzen we de gedachte af dat de bijbel beschouwd kan worden als welk ander godsdienstgeschiedkundig boekwerk ook, waarin alleen maar de getuigenissen te vinden zijn van begenadigde mensen, die voor ons geen bindende betekenis zouden hebben."

De tweede these spreekt over de opdracht om de gehele inhoud van de bijbel te prediken. En verkondiging die zich alleen beperkt tot door de "entmythologisierung" geleide "existentiële interpretatie" van de Heilige Schrift, wordt "niet alleen als onvolledig maar ook als een ketters gevaar" gezien.

In de volgende thesen wordt onder meer gesproken over het Godsbegrip. Daarin wordt de gedachte van bisschop Robinson afgewezen dat God slechts beschouwd kan worden als het hoogste principe, het diepste zijn van mens.

In de daarop volgende thesen wordt gesproken over de persoon van Christus, de werkelijkheid van de Heilige Geest en de leer van de laatste dingen, de eschatologie.

Aan het slot van dit geschrift spreekt de alliantie nog eens duidelijk uit, dat hij zich verzet tegen een theologie die berust op reductie, de omduiding en tegenwoordig zelfs soms vervalsing van bijbelse waarheden.

— "Haagse Courant".

VAAR NAAR **HOLLAND**
VIA DE "GULDEN ROUTE"
VAN DE GREEK LINE

QSS **ARKADIA**
20,650 ton • 19 knopen
NAAR AMSTERDAM
VOOR ZO WEINIG ALS
$191*
*Touristenklasse Voordelig Seizoen Halve Rondreis
COBH • LE HAVRE
LONDEN • BREMERHAVEN

U vind meer gastvrijheid, meer comfort, meer heerlijk eten en meer vrolijkheid op de "Gulden Route" van de Greek Line. De aantrekkelijke "Arkadia" heeft ruime accommodaties, 14 publieke zalen, het grootste overdekte zwembad ter zee, en natuurlijk de voortreffelijke "Gulden Route" bediening. Reserveer nu . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*
VANUIT MONTREAL: 30 April*, 12 Juni, 3 Juli, 11 Aug., 1 Sept.*, 22 Sept.*

"Gulden Route" naar de MIDDELLANDSE ZEE
New York • Portugal • Italië • Sicilië Griekenland, Cyprus, Israël
TSS OLYMPIA 23,000 ton
Nieuw Vlaggeschip van de Greek Line
TSS QUEEN ANNA MARIA
26,000 ton • Afvaarten om de 14 dagen
Luchtgekoeld • Gestabiliseerd

GA NAAR UW REISBUREAU
GREEK LINE
89 King Street East, Toronto
400 Craig Street West, Montreal
470 Granville Street, Vancouver

P. De Haan & Zonen
AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE
FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland
Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

VOOR AL UW REIZEN
W. VanderBeek
623 West 5th St., Hamilton, Ont. — Phone: 385-6930

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.
- TRUCK LEASING
- TRACTORS AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

A. Hosmar, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for Brampton and surroundings
Harry Wierenga
Certified Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel VIII.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Not all churches look alike.

Ours, for instance, will look like a house.

Why? Because it will be a house. Different, you say? We agree. But Halifax is that sort of city. It is different from any other city in Canada — and in the States, so far as we know. A different kind of city needs a different kind of church.

Ocean liners come into Halifax harbour daily, carrying, among other things, people. Sailors and Federal workers make their way up and down the hilly downtown streets — every third or fourth man in Halifax wears a uniform. Dalhousie University sprawls over a large part of the city. Nurses come and go from our many hospitals.

How can we give these people — most of them young, most of them transient — a church home? And at the same time provide for our core of eighteen families, which also come and go because of the nature of their jobs?

Our answer: buy a house. Not just an ordinary house. Historic Halifax is full of elegant, room-packed Victorian houses, many of them complete with towers and cut glass windows. Carve out part of the highceilinged downstairs for a beautiful chapel. Put in Bible School rooms, meeting rooms, a nursery. Put in a lounge. Convert the pantry into a coffee shop. Set up ping-pong. Put the preacher and his family in an apartment upstairs, so he and his wife can be evangelists, counselors, what have you. Put a cross on top of the tower, so people know we preach Christ. Then hang a WELCOME sign outside the door, and the project is complete.

But — we need help. We, only a handful of people, have money for a down payment. We can do some renovating, with lots of free labour. We can put in a few furnishings. But we need more. Much more. Can we count on you?

We'll make it easy for you. You send money; we'll send you a beautiful hand-made walnut cross. Five dollars will get you a cross with a stand. Three dollars, and you'll have one you can hang on your wall.

Please, will you help us? We want to preach the Cross and present the Cross in our city. Halifax needs the Cross preached and the Cross presented in a special way. So please, buy a cross.

THE HALIFAX CHRISTIAN REFORMED CHURCH
Rev. Jerry Dykstra, Pastor

Fill in this coupon and send to:
CHRISTIAN REFORMED CROSS FUND
1452 CARLETON AVE., HALIFAX, NOVA SCOTIA, CANADA
Name .....
Please print
Address .....
City or Town ..... Zone .....
Province or State .....
..... Standing models @ $5.-
..... Wall models @ $3.-
Fill in no. of crosses wanted.
Send cash, or make cheque or money-order for correct amount payable to:
"CHRISTIAN REFORMED CROSS FUND"

OK TRAVEL TOURS **REISBUREAU**
In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169
Bel of schrijf
In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488
O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Grand Opening
THURSDAY, MARCH 4, 1965
The Dutch Shop
BEAMSVILLE, ONT. (beside the Royal Bank)
FINEST IMPORTS FROM HOLLAND
TEXTILES — FOODS — DELICATESSEN
SUPER OPENING SPECIALS
TELLY BOY RUSK ..... 2 for 29¢ Regular 2 for 39¢
CALIFORNIA SOUPS ..... 2 for 39¢ Regular 27¢ each
VOORTMAN'S COOKIES (Almond, Vanille Ovals, Chocolate Chips) ..... 3 for 100¢ Regular 39¢ each
FRUITHAIL ..... 2 for 39¢ Regular 29¢ each
MAGGI CUBES (25) ..... 2 for 69¢ Regular 45¢ each
REDBAND PEPPERMINT .... 4 rolls for 25¢ Regular 3 for 25¢
DUTCH TEA TOWELS ..... 2 for 89¢ Regular 75¢ each
FREE A CUP OF DELICIOUS HOMESTYLE CALIFORNIA SOUP
AND MANY MORE ITEMS.

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT...
kome maar naar
BRAMPTON,
de stad van de toekomst!
Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen...
en Frank Harkema helpt iedereen
met werk, huizen kopen of huren.
Schrijf: F. HARKEMA, Vertegenwoordiger,
voor H. S. Hare Ltd., Realtor
134 Queen Street East, Brampton, Ontario.

1 KWALITEITS-ZADEN
2 IN SPECIALE VARIETEITEN
OOK HOLLANDSE SOORTEN
3 LIGGEN HIER OP U TE WACHTEN
Holl. of Eng. Prijscourant, met kleuren-foto's, op aanvrage geheel GRATIS.
WILLIAM DAM SEEDS
WEST FLAMBORO, ONT. (near HAMILTON)

Grenzen der Overheidstaak

door

Prof. Dr. T. P. van der Kooy

❸

Zolang men zich beperkt tot algemene principiële beschouwingen, is het onmogelijk een concreet, d.w.z. op alle gevallen passend antwoord te krijgen op de vraag, waar de grens der overheidsactiviteit ligt. Zulke beschouwingen zijn wel noodzakelijk: zij moeten zich bezighouden met de primaire normatieve richtlijnen, die fundamenteel zijn voor het gehele menselijke leven, en dus ook voor het bestaan en het werk van de staatsoverheid. Lange tijd heeft men gedacht dat het mogelijk was, op grond van enkele losse wijsgerige of theologische stellingen concrete maatstaven te formuleren voor de soort van dingen die de overheid wel of niet mag doen. Het is duidelijk dat bij een zo weinig systematische aanpak van het probleem belangrijke gezichtspunten werden verwaarloosd. Men stuitte dan ook telkens weer op het feit dat de overheid allerlei dingen deed (en blijkbaar ook moest doen) die in het als uitgangspunt gekozen kader van beginselen en begrippen niet pasten. Men ging die moeilijkheid dan omzeilen door onderscheid te maken tussen "eigenlijke" en "oneigenlijke taken" van de overheid. Wat paste in het aangenomen kader, was "eigenlijk": daartoe rekende men politie, justitie, defensie en dergelijke. De "oneigenlijke taken" pasten niet in het kader, maar waren tòch wel aanvaardbaar, bijvoorbeeld het aanleggen van wegen, het bouwen van bruggen, en dergelijke werkzaamheden waarvan men vond dat zij "de krachten van enkelingen en groepen te boven gingen", en daarom mocht de overheid dat wel doen.

De zwakheid van deze redenering springt in het oog. Men zou uit de geschiedenis kunnen aantonen, dat wegen vroeger dikwijls door de weggebruikers werden aangelegd en onderhouden, al ging dat dan wat slordig toe. Ook is er een tijd geweest waarbij het graven van kanalen wel gebeurde door de ondernemers die er het meeste profijt van hadden, terwijl voor aanleg van wegen speciale ondernemingen zijn opgericht, die hun kosten door tolheffing er weer uit haalden. Al te vluchtige redeneringen over de "taken" der overheid dragen niet alleen een gekunsteld karakter: zij kunnen ook verwarring stichten. Zo trof ik onlangs het betoog aan, dat de aanleg van wegen tot de "eigenlijke taak" van de overheid behoort, en dat daarom de kosten ervan uit de schatkist moeten komen (d.w.z. door alle belastingbetalers samen moeten worden gedragen) en niet ten laste van de weggebruikers mogen worden gebracht. Het denkbeeld van de regering om door de heffing van een weggeld de weggebruikers daarvoor te laten opdraaien, werd met een beroep op Abraham Kuyper als een ergerlijk staaltje van publieke ongerechtigheid aan de kaak gesteld. Een vrolijke noot daarbij is, dat Kuyper het aanleggen van wegen juist niet als eigenlijke, maar als oneigenlijke taak van de overheid had aangemerkt, en dus ziet het er voor de weggebruikers slecht uit wanneer men dit soort van redeneringen wil houden. Voordat er meer van dergelijke vergissingen worden gemaakt, lijkt het mij beter de onderscheiding tussen eigenlijke en oneigenlijke overheidsactiviteiten overboord te werpen. Deze onderscheiding bemoeilijkt de totstandkoming van een juiste visie op de vraag naar het wezen (en dus naar de grenzen) van de overheidsfunctie.

Sommigen zullen mij tegenwerpen dat de onderscheiding tussen eigenlijke en oneigenlijke overheidsactiviteiten onmisbaar is. De "eigenlijke overheidstaak", zo zeggen zij, heeft betrekking op de handhaving van het recht, terwijl wat de overheid daarnáást doet op het gebied van de zorg voor allerlei belangen van het volk, toch "eigenlijk" een vreemd element is. Wanneer wij deze onderscheiding loslaten, staan wij voor de onmogelijke taak, het heterogene geheel van overheidsactiviteiten tot eenzelfde "noemer" te herleiden. Het begrip "publieke gerechtigheid" kan daartoe niet dienen, want dat wijst alleen in de richting van de wetgeving, de openbare orde en veiligheid, het openbaar bestuur, het tegengaan van misdrijven en overtredingen, de mogelijkheid schadevergoeding te eisen bij contractbreuk, de rechtspraak, het gevangeniswezen, de regeling der buitenlandse betrekkingen, de landsverdediging, en dergelijke zaken, waarbij het gaat om rechtsvorming en rechtshandhaving, en waarbij de sterke arm der overheid een rol speelt. Enigszins anders ligt het bij verkeer en waterstaat en openbare nutsbedrijven, maar van principieel andere orde is in ieder geval de uitgebreide werkzaamheid die de overheid ontplooit op het gebied van het onderwijs, de sociale zekerheid, de economische stabiliteit en vooruitgang, de volkshuisvesting, de volksgezondheid, de subsidiëring van sociale zorg en culturele activiteiten, en dergelijke. Bij de eerste categorie staat de positieve rechtsorde op de voorgrond: dat is primaire "overheidstaak". Bij de laatste categorie gaat het niet over het recht, maar over de welvaart en over de cultuur. De vraag wordt gesteld of inderdaad op grond van het beginsel der publieke gerechtigheid deze secundaire "overheidstaak" als normale "overheidstaak" kan worden aangemerkt.

Mijn antwoord op deze tegenwerping is, dat dit zeker kan. De verwerkelijking der publieke gerechtigheid mondt niet alleen uit in positief overheidsrecht dat in concrete gevallen (soms met enige moeite) de daarbij behorende rechtsregel verschaft, maar óók in een overheidsbeleid, dat wel gekwalificeerd door de publieke gerechtigheid en derhalve volledig overheidsbeleid is, maar waarbij het positief-rechtelijke element minder sterk op de voorgrond staat. Dit element is wel aanwezig, doch het vertoont een sterkere vervlechting met sociale, economische, culturele, technische en andere elementen dan bij het "gewone" recht het geval is. Hier ligt naar mijn mening het belangrijkste punt van verschil tussen de beide soorten van overheidsfuncties. Het verschil ligt dus niet bij de vraag of een particulier orgaan deze functies zou kunnen overnemen: dat zou zelfs kunnen met verscheidene "primaire" functies. Ook ligt de kern van het verschil niet bij de vraag of overleg met de volksvertegenwoordiging nodig is: dat is ook het geval bij bepaalde "primaire" functies. Het is ook niet zo dat speciaal bij de "secundaire" overheidsfuncties de burgers zijn overgeleverd aan willekeur van ambtenaren: een dergelijk misbruik kan zich ook voordoen bij de "primaire" functies.

De kern van het verschil ligt bij de plaats die het positief recht inneemt. De primaire sector van overheidsactiviteiten is vooral gericht op instandhouding van de positieve rechtsorde; de secundaire wil de publieke gerechtigheid ook op andere terreinen der samenleving vorm doen krijgen (hier komt dan veel z.g. "administratief" recht voor). Want de overheid is geroepen de welvaart en de cultuur van het volk te beschermen en te bevorderen op zodanige wijze dat de publieke gerechtigheid daarin duidelijker gestalte aanneemt dan door uitsluitend toepassing van het bestaande "primaire" recht mogelijk is.

Het verschil tussen de beide soorten van overheidsactiviteit, dat ik hier onder woorden probeer te brengen, is niet van ingrijpende aard. Het is slechts een gradueel verschil en er bestaat een intensieve wisselwerking tussen de beide soorten van activiteit. De zogenaamde secundaire overheidsactiviteit is van jongere datum dan de primaire. Maar het is zeker niet zo, dat de overheid met het verrichten van secundaire activiteiten haar "eigenlijke" terrein zou hebben verlaten. Het is alleen zo, dat op een bepaald ogenblik het inzicht is doorgebroken, dat het "eigenlijke" terrein der overheid groter is dan tevoren werd gemeend. Daarachter ligt de grote verandering in de samenleving die op economisch gebied kan worden aangeduid als de overgang van de liberale naar de sociale marktéconomie, en op juridisch gebied als de overgang van de liberale naar de sociale rechtsstaat. Het bleek dat men, om het onrecht te weren, met een formele rechtsregeling niet kon volstaan. De overheid moest verder doordringen in de samenleving om rechtvaardige verhoudingen op het gebied van welvaart en cultuur te bevorderen. Want anders zou de formele rechtsregeling in vele opzichten een slag in de lucht blijven. De overheid moest ingrijpen om te voorkomen dat zwakken, óók bij gelijke rechten, zouden worden uitgebuit; zij moest sterken tot matiging brengen, wanneer zij onbedoeld niet alleen zichzelf maar ook anderen en de gehele samenleving op wettelijk toegestane wijze ernstige schade zouden toebrengen; zij moest een zekere spreiding van welvaart en cultuur bevorderen, opdat de persoonlijkheidsontplooiing van alle leden der samenleving, en niet slechts die van een beperkte groep, daardoor zou worden gediend. Uit deze omschrijving komt naar mij dunkt wel duidelijk naar voren, dat de overheid dit moest doen omdat het beginsel der publieke gerechtigheid zulks van haar vorderde. Met een formele rechtsregeling kan niet worden volstaan, omdat de ongerechtigheid in de samenleving nog andere schuilhoeken heeft dan die van het formele onrecht.

Deze gang van zaken brengt mee dat wij bij een streven naar concrete begrenzing van het overheidsterrein op grond van enkele algemene beginselen en begrippen, vooral wanneer deze gekozen worden onder suggestie van de klassiek-liberale rechtsstaatsidee, spoedig vastlopen. Het is zelfs gevaarlijk zich op dat spoor te begeven, want de neiging komt dan op, uit die algemene bespiegelingen een sprong naar de praktijk te maken: allerlei politieke conflicten worden door zulk een salto mortale veroorzaakt. Het is verkéérd een willekeurige keuze van beginselen te maken, en die dan op zulk een onverantwoorde wijze te gebruiken. Maar ook wanneer wij de algemene beginselen die er voor het menselijk leven zijn, volledig in de beschouwing betrekken, kunnen ons niet helpen concrete grenzen van de overheidsfunctie in het vizier te krijgen. Wij moeten die beginselen simultaan confronteren met de concrete situatie, waarin de overheid functioneert. Dan zijn er, in ieder geval waarop onze aandacht zich richt, bij wijze van spreken "grenzen" die van alle kanten naar elkaar toegeschoven worden, tot er een "beeld" ontstaat van de maatregel die de overheid in dit geval geroepen is te nemen. De meest principiële "grens" van de overheidsfunctie is, dat zij zich moet laten leiden door het beginsel der publieke gerechtigheid, en dat zij met de overige normatieve aspecten rekening moet houden, zodat zij geen absolutering of relativering van bepaalde aspecten begaat. De vraag naar de grenzen der overheidsactiviteit is dus niet allereerst een vraag naar de ruimte die er voor anderen overblijft, want de activiteit der anderen is niet door de publieke gerechtigheid gekwalificeerd. Alleen wanneer de overheid ervan overtuigd zou zijn dat de zorg voor het "algemeen belang" in bepaalde gevallen in goede handen is, zou zij deze zorg aan particulieren mogen overlaten.

Dit artikel is tamelijk theoretisch uitgevallen. In het volgende (het laatste in deze serie) komt de praktijk wat meer aan bod.

Mensen in nood

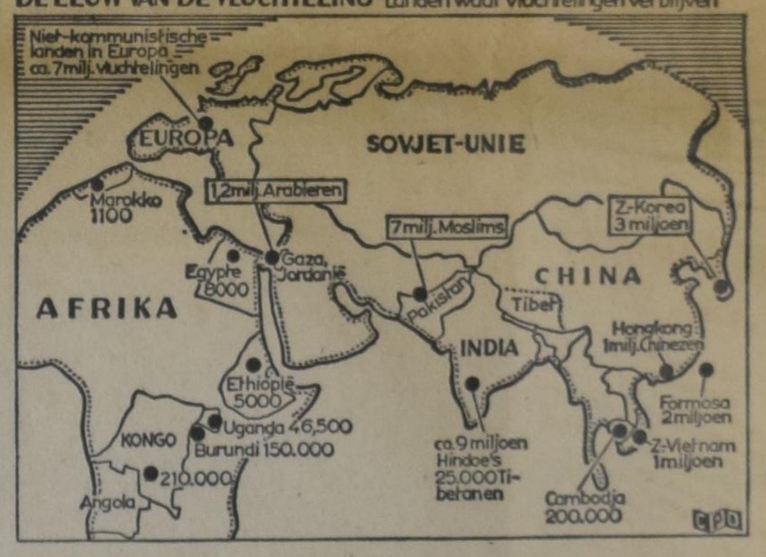

De gebeurtenissen in Z.O.-Azië zorgen voor een nieuwe stroom vluchtelingen, voor hen gaat het niet meer om politiek of een ideaal, zij betalen het gelag voor de idealen van anderen.

Thans reeds bevinden zich in Zuid-Vietnam ca. 1 miljoen vluchtelingen en in Cambodja ca. 200.000. Verscherpt de situatie in Z.O.-Azië dan moet men rekening houden met een nieuwe golf van een paar honderdduizend vluchtelingen.

Wordt de strijd van de nationalisten in de Portugese Afrikaanse koloniën heviger — en dat is te verwachten — dan zal ook hier een nieuwe golf van vluchtelingen ontstaan. Naar schatting verblijven thans reeds 100.000 vluchtelingen uit Angola in Kongo.

De vluchtelingennood is een symptoom van onze tijd. Sedert 1945 hebben in totaal meer dan 40 miljoen mensen hun bezittingen en hun vaderland verloren. Deze mensen worden zo goed mogelijk geholpen maar het is en blijft een hard feit dat minstens 15 miljoen van hen vluchteling in de engste zin van het woord blijven; berooid van have en goed slepen zij hun leven in kampen en barakken voort.

Vooral de 1,2 miljoen Arabische vluchtelingen in Jordanië en de Gaza-zone zijn de schrikwekkende voorbeelden van vluchtelingen-ellende. Wie denkt er ook nog aan de ca. 25.000 Tibetanen die in 1959 de vlucht namen voor de Chinezen? In Zuid-Korea leven nog steeds 3 miljoen vluchtelingen als gevolg van de 'vergeten' oorlog tussen Noord- en Zuid-Korea. De oorlog ging, de vluchtelingen bleven.

In onze kaart geven wij een overzicht van de aantallen vluchtelingen in Europa, Afrika en Azië. In Europa leven thans ongeveer 7 miljoen vluchtelingen — na aftrek van de oorlogsvluchtelingen uit 1945 — en in Afrika en Azië totaal ongeveer 25 miljoen. Elke 'schok' in de koude oorlog en elk 'lokaal konflikt' verhoogt dit aantal en daarmede de ellende in de wereld.

CLEARANCE SALE AT KNOB HILL

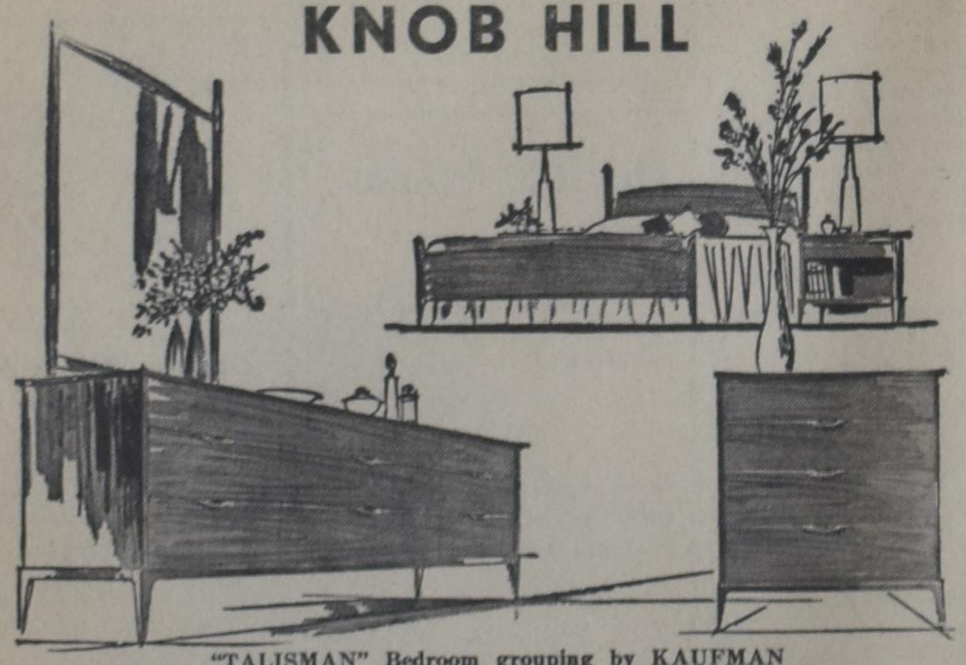

"TALISMAN" Bedroom grouping by KAUFMAN

$219.50 3 pieces

Triple Dresser, 4' 6" Panel Bed, Vertical Mirror

Other pieces available in this grouping:
Double Dresser, Horizontal Mirror, Master Dresser, 4 drawer Chests, Night tables, 6 drawer Highboy Chest, Desk, Bookcase, Beds and Kingsize Bed (80" wide)

Pas aangekomen, nieuwe voorraad
Hollandse Rotan Wiegen
vanaf $ 39.50

OPRUIMING VAN:
1964 modellen
Refrigerators, Stoves, washers, Dryers & T.V., Stereo Hi-Fi.

Ruime keuze uit
SCANDINAVIAN Meubelen
in beide showrooms.
Uitverkoop Hollandse VLOERKLEDEN

Speciale lage prijzen voor zgn.
"FLOORMODELS"
(Savings up to 50% on some suites)

KNOB HILL Furniture & Appliances Ltd.

2623 EGLINTON AVE. EAST
Scarborough
G. J. LOCK
AM 7-3381 OX 9-3741

1597 ISLINGTON AVE. NORTH
Rexdale
741-3420
A. BRAAKSMA

GAAT U NAAR
Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 346.90
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

Philips Recordings

SACRED — CLASSICAL — SEMI-CLASSICAL — POPULAR
SEE YOUR LOCAL DEALER OR THE IMPORTER FOR CANADA:
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONT. — PHONE 741-6563

Canada en de Monarchie

Canada's Koningin
ELIZABETH II

•

De vraag of Canada een republiek zal worden dan wel Queen Elizabeth als staatshoofd houden zal, is vrij plotseling acuut geworden.

Het was nog in december van verleden jaar, dat de beide huizen (lagerhuis en hogerhuis) besloten, dat de Union Jack het symbool zou blijven van Canada's band aan de kroon.

Nu heeft echter de jeugdbeweging van de Liberal Party een storm veroorzaakt. Het begon met enkele resoluties. De eerste werd aangenomen door de Ontario sectie van de University Liberal Association. Hierin werd gezegd, dat de monarchie in Canada moest worden afgeschaft en dat de Canadese Republiek lid zou blijven van de Commonwealth, met de Goeverneur-Generaal als staatshoofd. Spoedig daarna werden soortgelijke besluiten genomen door de University Liberal Federation in Ottawa, de Quebec student Liberal Federation en door de Toronto and District Young Liberal Association.

Zoals te verwachten was heeft de leider van de oppositie, Mr. Diefenbaker daarop ingehaakt. Hij meent daarin een echo te horen van de oude liberalen. Oud-minister George Nowlan heeft zich nog iets sterker uitgedrukt en van de Liberalen de verzekering gevraagd, dat zij geen plannen hebben om een Canadese Republiek te stichten.

Minister President Pearson heeft daarop een verklaring in het Lagerhuis afgelegd, die neerkwam op en herhaling van het regeringsstandpunt ten aanzien van de kroon. Mr. Pearson zag geen reden voor speculatie.

Dit regeringsstandpunt is dat de kroon gehandhaafd zal worden als een geliefd, sterk en belangrijk deel van onze grondwet, die onze loyaliteit en eerbied heeft verdiend en zal ontvangen.

Dit is duidelijk genoeg. Maar dit betekende niet het einde van het debat. Het was slechts een dag, voor dat Mr. Pearson deze verklaring aflegde, dat de Minister van Justitie, Guy Favreau, zei, dat in de huidige politieke samenstelling de kroon zeer bruikbaar was, maar of zij dit zou blijven was een geheel andere kwestie.

Toen Minister President Pearson zijn verklaring aflegde, waren er inderdaad velen, die applaudiseerden, maar er waren er ook die haar met een strak gezicht aanhoorden. En het is bekend, dat een lid van het kabinet, Mr. Auguste Choquette, heeft voorspeld, dat Canada binnen 15 jaar een republiek is.

Nu moet ieder lid van het Lagerhuis, alvorens hij zijn zetel kan innemen, zweren, dat hij "faithful" zal zijn en "bear true allegiance to Her Majesty Queen Elizabeth." Iedere wet moet de koninklijke goedkeuring hebben alvorens hij van kracht wordt. Iedere handeling van de regering wordt verricht in naam van de Koningin.. De nieuwe vlag, die Canada nu heeft, werd eerst officieel toen de Koningin hem goedkeurde. Iedere oficier in de strijdkrachten en iedere minister in het kabinet dankt zijn benoeming aan de Koningin. Om Canada in een republiek te veranderen heeft onnoemelijk veel voeten in de aarde. Niet alleen moet de regeringsvorm veranderd worden, maar zelfs ieder geldstuk, dat wij dagelijks gebruiken, moet worden vervangen.

Niet iedereen, ook niet in het liberale kamp, is gerust op de ontwikkeling. Het moge dan misschien een gevolg zijn van emotionele debatten over Canada's nieuwe vlag en daarom kan het wel zijn, dat de storm weer luwen zal. Maar zo niet, dan kon de strijd om de kroon de gehele vlag-geschiedenis tot kinderspel maken.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

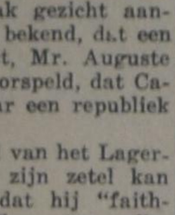

JUBILEUM IN HET VERKEER

•

DE BROMMER WORDT 15 JAAR

•

Vijftien jaar geleden deed de brommer op grote schaal zijn intrede in het Nederlandse verkeer. Het handjevol werkers van het eerste uur tellen we niet mee want hun aantal van 4500 bromfietsen in 1949 verzinkt in het niet bij de golf van 55.000 bromfietsers die 1950 in ons verkeer deponeerde. 1950 Was derhalve het begin van alles, de brommer werd vertrouwd en gewantrouwd. Voor de meesten werd de brommer een onontbeerlijk vervoermiddel, voor een kleine groep bleek de brommer een stuk speelgoed en zij hanteerden hun brommer als lawaaimachientje.

De brommer echter kwam, zag en overwon en in onze grafiek kunt U zien hoe het de dit jaar jarige bromfiets in Nederland is vergaan.

In aantal heeft de brommer de auto ver achter zich gelaten en thans telt Nederland om en nabij anderhalf miljoen brommers en we zullen dit jaar wel rond de 1,7 miljoen brommers komen, want ieder jaar koopt Nederland minstens ca. 200.000 bromfietsen.

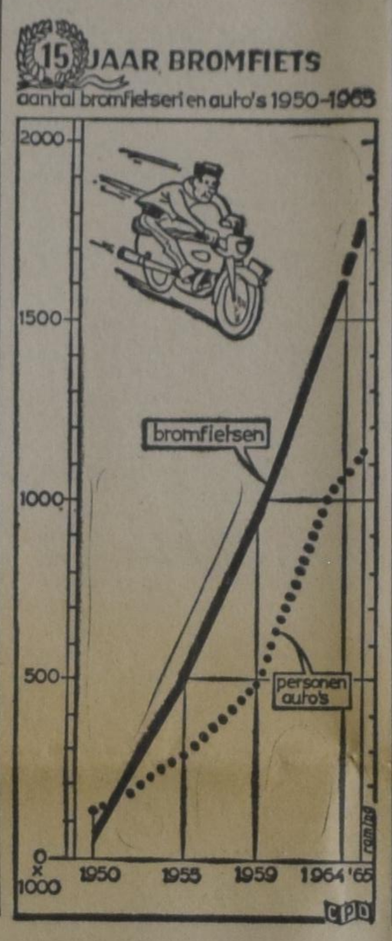

Style CRAFT upholstering and interiors

164 KING ST. W., HAMILTON - Phone 529-1545

Voor al Uw stoffeerwerk en het reinigen van gestoffeerde meubelen en vast tapijt geven wij vrijblijvend prijsopgaven aan huis.

After hours call res.: Cornelius de Kort 547-3140

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

Heb je speculaasjes gekocht, mam?

Natuurlijk. Iedereen vindt ze heerlijk. Mits ze van VOORTMAN'S zijn. Die zijn zo lekker gekruid en zuiver van smaak. Moeder weet, dat de paar extra centen besteed aan VOORTMAN'S koekjes, goed besteed zijn.

Speculaasjes van VOORTMAN'S
de bakker, die ze bakken kan!

Hebt U wel eens speculaasjes op brood geprobeerd? Heerlijk! Maak eens een lunch klaar voor de kinderen met een "speculaas-sandwich"

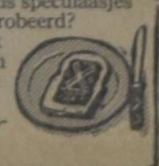

WERFT ABONNEES VOOR CALVINIST-CONTACT!

IK WIL GEEN KIND PER LUCHTPOST

door M. Van Nuis-Zuidema

(10)

"Hè, wat bent u diepzinnig," zucht Ank. "Maar ik vind het best leuk, als we eens met z'n allen naar tante Guus gaan. Voor u ook gezellig... zo'n aanloopje vlak bij."

Emi voelt een licht argwaan. Is dit laatste nu... om mij verzekerd te weten... voor later?

"Ank, geef je echt niet om Berny, of heb je hem afgeschreven... om mij?"

"Och mam, hoe komt u daar nu zo opeens bij? Nee hoor, eigenlijk heb ik er niet eens veel meer aan gedacht en als 't liefde was . . . nou, dan moest mijn hart er toch wel van overlopen of zo iets. Ik vind zijn brieven net zo gezellig als die van Kurt en dat bewijst mij genoeg."

"Emigreren zou ook niets voor jou zijn."

Ank is meteen in 't harnas. "Dat moet u niet zeggen. Het is gek, maar eigenlijk... daar heb ik nu juist vaak zo'n hunkering naar. Zo maar de wereld inzwerven, heel ver weg. Maar ik doe het niet, hoor!" Geruststellend legt ze haar jongemeisjeshand op haar moeders arm. "Als je alleen maar een moeder hebt, hol je niet zo hard weg."

"En toch," zegt Emi, en ze heeft het gevoel of ze een regel uit een boek of een lesje opzegt, "als je roeping daar zou liggen, mag je het om je moeder niet laten... Maar nu slapen gaan, hoor!"

Ank schuift weer onder het dek, dat Emi haast in gewoontegebaar wat hoger optrekt. Maar Ank duwt het nog even weg. "Eigenlijk is het zo voor tante Guus toch ook niks, hè. Goeie, oom Koos was er zenuwachtig van. Zo'n heel enkel keertje moest je maar eens vleugeltjes hebben. Of schatrijk zijn, zodat je een retourtje per K.L.M. kon nemen."

* * *

Het is de dag dat Emi 's morgens, als ze uit het keukenraam kijkt, ontdekt dat de spreeuwen weer goud op hun veren hebben.

Nu is het middag. Een heldere namiddag zonder zon, met een koude witte lucht.

Ank zit op de bank te studeren en Emi aarzelt, of ze nu nog een paar boodschappen zal gaan doen. Ank redt het wel... met de kinderen...

Ze tuurt de stille straat in met de alles verbergende vitrages voor de ramen van de keurig geverfde huizen. Het late middaglicht kijkt haar zo naakt aan, dat ze het gevoel krijgt, alle beschutting en veiligheid die de donkere winter bood, verloren te hebben. Ze zoekt een uitvlucht om niet te hoeven gaan. Ad zit aan Merels bureau te leren, Luci heeft voor haar huiswerk de hele tafel in beslag genomen en Louitje ligt languit op de grond met z'n Lego. Het eindeloos geduld past hij de kleine witte bouwsteentjes en de rode raampjes en deurtjes met onbreekbaar glas in elkaar: tot een garage, de winkel van de bakker, het huis van oom Koos...

Alles om haar heen ademt rust en tevredenheid. — Bah, waarvoor zal 'k op straat gaan lopen, denkt Emi; die boodschappen komen wel. Ik moet er op een ochtend maar eens tijd voor nemen.

Haar breiwerk ligt nog klaar. Hè ja. Behaaglijk trekt ze haar stoel wat dichter bij de kachel en voelt het haast als een geschenk, dat ze niet weg hoeft.

Onwillekeurig dwaalt haar blik nog even naar buiten. Geruisloos stopt daar juist voor hun ramen een auto. Een donkerblauwe wagen met veel glanzend chroom. O... en van achteren van die lange vleugels... maar nog eer ze Louitje kan roepen om te komen kijken, is daar haar schrille schreeuw door de kamer.

"Kinderen!"

"Mam! Wat is er?" Geschrokken vliegt Ank overeind. "U ziet zo grauw!"

Doodsbleek is Emi. In de achterkamer rekken Luci en Ad zich om naar haar te kijken, Louitje heeft zich een slag omgedraaid en kijkt zo naar haar.

Maar Emi kan alleen maar naar buiten wijzen. Ze wil overeind komen, maar haar hand grijpt steunzoekend de leuning van haar steol en ze zinkt weer achterover.

"O mam!" hoort ze Ank zeggen, die haast net zo wit als zijzelf voor haar staat. "Zag u dat ook?... Net of 't vader was."

"Ja kind... toe dan... doe open, vlug!"

Door de gang klinkt de bel. Als hazen schieten Ad en Luci naar de voordeur, Louitje nog half op z'n knieën achter hen aan. Precies voor zijn neus klapt de kamerdeur dicht.

Wat aarzelend volgt Ank, haar hart nog bonzend van schrik. O... wat leek die man op vader...!

In de gang klinkt luid rumoer. Praten en lachen door elkaar. Uitroepen van de kinderen. Voeten heen en weer, dan even stilte en meteen daarop de wat trage, verwonderde stem van Louitje, met een hoge uithaal: "Oom Ted!"

Emi zit nog op dezelfde plaats. Haar bloed begint weer normaal door haar lichaam te stromen. "Oom Ted?" mompelt ze. "Theo... ja... Ted."

De deur vliegt open. Louitje buitelt het eerst naar binnen. Dan, gewoon geduwd door Ad en Luci, lang en breed, gekleed in een wat slobberig zittend pak met effen broek en geruit jasje, en verschoten blond haar boven een gebruind gelaat: Theo. Ted, oom Ted. — Hij is nu niet meer precies het evenbeeld van Merel, gaat 't door Emi heen. Eigenlijk helemaal niet. Merel was veel kleiner, smaller, donkerder, bleker...

Twee handen worden naar haar uitgestoken. Ze grijpt ze, nog bevend over al haar leden. Zo duidelijk had ze buiten Merel gezien...

"Jongen! Theo!"Emi zoekt in haar herinnering naar die jaren, die zo ver achter haar liggen. "Wat ben je een kérel geworden!"

"Ja ja," klinkt z'n schorre stem, waarin ook ontroering doortrilt.

Eén moment staan ze daar. Hij met haar bevende handen in de zijne, ze zien elkaar in de ogen en ook voor de kinderen is er nu maar één gedachte: Pappie.

Emi spreekt het dapper uit, om het Ted gemakkelijk te maken. "En Merel ontbreekt. Hier in ons huis zul jij hem voor het eerst echt missen."

"Ja," geeft Ted ontroerd toe. "Uit de verte was het zo iets onwezenlijks. Maar hier... en gisteren bij vader en moeder."

"O, ben je al lang in het land? Toe, ga zitten. Kinderen, vooruit, ga eens opzij. Ank, haal je boeken daar weg. Ja, laat oom Ted maar op de bank zitten. Nee Louitje, nu niet dadelijk erbovenop. Oom Ted heeft een verre reis gemaakt, hij zal wel erg moe zijn."

Maar oom Ted lacht. Met een breed joviaal gebaar breidt hij zijn armen uit en dan zijn Ad en Luci er het eerst bij om naast hem een plaatsje te bemachtigen. Een beetje pruilend drukt Louitje zich tegen zijn moeders knie.

"Ben je met de boot gekomen?" vraagt Emi.

"Nee, met het vliegtuig." Een klein beetje Canadees accent heeft hij wel. Het klinkt grappig, vinden ze. "En 'k had expres niet geschreven, want het moest voor allemaal een verrassing blijven. En na vader en moeder... eerst hier naartoe."

Louitje heeft het gesprek niet gevolgd. Hij draait wat heen en weer op de punten van z'n schoenen en wijst naar boven. "Bent u wel zo hoog geweest?"

"O nee," zegt oom Ted, "nog veel en veel hoger. Nog hoger dan het huis. Kom eens hier, kleine boy, jij bent de enige die ik niet ken."

"Kent u mij dan nog wel?" vraagt Luci ongelovig.

"Wel natuurlijk. Jij was zo'n ding als Louitje nu, misschien iets groter."

"O ja," knikt Luci gedecideerd.

"Je had toen van die lange vlechten. En nu al zo'n echte lady." Expres gebruikt hij het vreemde woord, en Luci straalt.

"Heeft u nu vakantie?" vraagt Ad, en gedroomde werelden tuimelen door z'n hoofd.

"Vakantie, vakantie... een beetje wel en een beetje niet. Ik maak een studiereis door Europa." Ted wendt zich nu tot Emi. "Proefboerderijen en fokkerijen bezichtigen. Landbouwscholen, coöperaties, zo van alles wat en dan nog een opdracht voor de kerk. Als 't kan wat classicale vergaderingen bijwonen."

Emi schudt haar hoofd. "Maar dat kun je toch moeilijk vakantie noemen!"

"Nou oom!" Met verdacht schitterende ogen buigt Luci zich wat naar voren. "Dan bent u hier precies op 't goede adres." Plagend klinkt haar stem. "Begint u dan maar met Ad z'n proefboerderij. Gemengd bedrijf!"

"Hou jij je mond!" Voor oom Ted langs probeert Ad Luci een stomp te geven en in het grote en ruime, dat oom Ted omstraalt, dat wijde waarvan hij zo vaak gedroomd heeft, ziet hij z'n eigen volkstuintje opeens als een heel armzalig gedoetje.

"Jongens toch!" waarschuwt Emi, maar oom Ted keert zich belangstellend naar z'n kleine neef. "Vertel eens op!"

"Och!" zegt hij afwerend. "Ik pruts een beetje op een stukkie grond. 't Is echt niks."

Dat "stukkie" en "niks" moeten het doen, maar nu neemt Emi het voor hem op. "Hij heeft een aard naar jou Ted, en als je weet wat hij in z'n vrije tijd klaarspeelt daar, al is het maar in 't klein, 't mag gezien worden, hoor. Tenslotte gaat z'n leren voor, maar ik heb haast het hele jaar geen groenteboer nodig."

"En dan nog z'n konijnen!" bemoeit Luci zich er gauw weer mee.

Ank houdt zich op de achtergrond, zoals meestal wanneer de kinderen zo bijdehand naar voren komen. Helemaal rustig voelt ze zich ook niet. Als oom Ted nu maar niet over Benny begint... Meteen schiet haar het P.S. onder z'n laatste brief te binnen. Ze heeft dat nog nooit aan moeder verteld... Ooh..., zou... oom Ted daarvoor naar Holland komen?

Wat spiedend kijkt ze er haar oom op aan en dan onverwachts mengen ze ook haar in het gesprek.

"En de huiden!" hoort ze Luci doorslaan. "U weet wel, van die lekkere dikke vachten, nou, die spaart hij op voor een bontjas voor Ank, dat is zo'n koukleum!"

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

De Here verblijde ons opnieuw met de geboorte van een zoontje en broertje.

We noemen hem

BERNARD JERRY
Mr. en Mrs. G. Pot
Harvey,
Grace,
Jimmy.

R.R. 2, St. Ann's, Ont.

20 Februari, 1956.

With great joy and gratitude to the Lord we announce the birth of our son

RAYMOND WILLIAM
Mr. and Mrs. G. H. Korten
Marjorie,
Bernie.

R.R. 3, Wellandport, Ont.

February 23, 1965.

With thanks to God we are happy to announce the birth of another son and brother.

We have called him

RANDALL WINSTON
Mr. and Mrs. Fred Bouwers
John,
Clarence,
Allan,
Elsa,
Janice
Lucy.

R.R. 1, Addison, Ont.

January 26, 1965.

Engaged:

WENDY VANDERLAAN
and
WILLIAM WESTERIK

March 6, 1965.

R.R. 3, Exeter, Ont.
R.R. 2, Zurich, Ont.

SKILLED LABOUR SHORTAGE!

Heeft U het artikel gelezen in dit nummer van Calvinist-Contact? De Chr. Ref. Church wil U helpen om een plaats te vinden in Vernon, B.C. Schrijf eens aan de clerk van de Chr. Ref. Church, 4609 Pleasant Valley Rd., Vernon, B.C.

Wanted:

EXPERIENCED MAN FOR GREENHOUSE WORK

Special: Year-round Chrysanthemums.

LORNE PARK FLORISTS
1409 Lorne Park Rd., Port Credit
Phone: 278-8410

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders en groot-ouders

ROELOF VAN DER WOUDE
en
JELTJE VAN DER WOUDE—VAN HUIZEN

op 13 maart a.s. hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat zij nog lang voor elkaar, en voor ons als kinderen gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen:

North Surrey:
R. van der Woude
H. van der Woude- Hooiveld
Abbotsford:
J. Faber-van der Woude
F. Faber
North Surrey:
G. van der Woude
A. van der Woude-Westra
New Westminster:
J. van der Woude
C. van der Woude-Tol
Grand Rapids:
E. van der Woude
en kleinkinderen.

18456 - 88th Ave., R.R. 1,
Port Kells, B.C.

Andermaal nam de Here plotseling één uit ons midden weg, ditmaal onze beste vriend en geacht medelid

E. BORGER

Zo ik niet had geloofd, dat in dit leven
Mijn ziel Gods gunst en hulp genieten zou;
Mijn God, waar was mijn hoop, mijn moed, gebleven?
Ik was vergaan in al mijn smart en rouw.
Wacht op den Heer, godvruchteschaar, houd moed;
Hij is getrouw, de bron van alle goed;
Zo daalt Zijn kracht op u in zwakheid neer;
Wacht dan, ja wacht; verlaat u op den Heer.

Psalm 27:7

Dat God de diepbedroefde familie moge troosten en sterken.

De Bijbelvereniging "Emanuel"

18 februari, 1965.

Emo, Ont.

Na een kortstondige ziekte nam de Here heden tot Zich onze innig geliefde man en vader

JAN WILLEM BIEWENGA

in de ouderdom van 48 jaar.

B. G. Biewenga-Veninga
Tytia.

25 februari, 1965

R. R. 3, Malton, Ont.

Wanted:

Immediately, experienced

TROPICAL PLANT AND POT PLANT GROWER

STAALDUINEN FLORAL LTD.
120 King St. W., Stoney Creek, Ontario — Phone 662-4975

---

100 ACRES FARM

in de buurt van Woodstock aan pavement road, met stock en implements. Tevens aan schoolbus route.

Schrijf onder no. 1785, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

God nam weg uit zijn familie en onze gemeente

MR. W. P. DIJKSTRA

Veel heeft hij betekend voor de groei van onze gemeente, en wij verloren in hem een zeer wijze raadsman.

Moge de Here Mrs. Dijkstra en familie troosten in dit zware verlies.

"Kostbaar is in de ogen des Heren de dood van Zijn Gunstgenoten."

Psalm 116:15.

De Kerkeraad der
New Glasgow Chr.
Reformed Church.

Tot onze diepe droefheid nam God tot Zich, nadat zij het leven had geschonken aan een welgeschapen dochtertje, Zijn kind

SYMIE LANGENDOEN
geb. Brand,

in de leeftijd van 36 jaar.

Haar diepbedroefde man en kinderen:
J. Langendoen
Robert
Linda
Harold
Wendy

De begrafenis zal plaats hebben op zaterdag 6 maart, 1965 om 1.30 uur vanuit de Christian Reformed Church te Listowel, Ont.

R.R. 1, Fordwich, Ont.

2 maart 1965.

Yearbook Chr. Ref. Church, appox. $1.35

With every Yearbook you order, you receive coupon with 10 cent value you can use on your next purchase.

Send your order to:

JOHN A. W. EISEN
RENFREW
DISABLED PRODUCTS
Renfrew, Ont.

---

100 ACRE DAIRY FARM

Beste grond met melkcontract, 12 mijl vanaf Jarvis, goed 6-kamer huis, grote barn, silo, machineschuur, varkenshok, 40 stuks Guernsey vee, 10 zeugen. Alle nodige machineriën.

Vraagprijs $40.000.-
Down $20.000.-

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

Weer verkrijgbaar bij het van ouds bekende adres

DE SJOELBAK

6' lang met 20 schijven. De prijs F.O.B. Burlington, Ont. $10.45. Zend cheque of money-order met Uw order, dat bespaart U C.O.D. onkosten. Ontario Residents please add 3% sales tax.

J. LYCKLAMA
2223 Prospect, Burlington, Ont.
Phone 637-2571

FARMRUIL

Een 125 ACRE DAIRY FARM met melkcontract in Zuid Ontario met vee en machines ruilen met een 100 of 200 ACRE FARM met of zonder machines.

Schrijf onder no. 1787, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

MARRIED COUPLE FOR FARM WORK

Prefer man 20-40 years old. Starting salary $250.- per month. Large 4-bedroom house with all utilities. Full compensation coverage. Large separate yard, garden and lawn. To start April 15 if possible.

Apply: Mr. S. Tuininga, Box 5, Neerlandia, Alta.

COMING TO LONDON?

Boys who are looking for rooms or boarding in a Christian home are welcome at A. DEVRIES, Phone 451-8174. Very close to public transportation.

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

ALBERT GALE AGENCIES LTD.

REALTORS

BOERDERIJEN

165 ACRES GOED LAND en huis en stallen in goede conditie. Lege boerderij $10.500; $2.000 handgeld.

Met 35 stuks vee en zeugen en tractor en machines $18.500. Beste voorwaarden.

110 ACRES. Highway 31, dicht bij Williamsburg. 50 stuks vee waaronder 29 melkkoeien. Beste gebouwen en machines. Prijs $32.000. Half cash.

100 ACRES met best huis, stal niet te goed. Prijs $7.500. $2.500 handgeld.

$1.000 HANDGELD. 70 Acres land, goed huis, nieuwe stal. Prijs slechts $6.000.

$800 HANDGELD. 20 Acres, met flink huis. 16 Acres tuingrond en 4 acres in kerstbomen. Prijs is $4.800. $50 per maand.

Vertegenwoordiger

A. COUPERUS
PRESCOTT, ONT. — PHONE 925-3984

Guardian Publishing Company Ltd.

heeft een vacature voor een

ADMINISTRATIEVE EN REDACTIONELE ASSISTENTE

Vereisten: Grondige kennis van Nederlands en Engels, vlot typiste. Schriftelijke sollicitaties met opgave van vorige werkkring, leeftijd en opleiding aan Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Nederlanders buiten en in Nederland

Verschenen is van de hand van de bekende schrijver **P. J. Risseeuw** een nieuw boek: "Overal Hollanders". Dit past in de serie, die over de pioniers verscheen, n.l. in verschillende edities, een voor grote mensen en een voor de leerlingen van de lagere- en MULO-scholen. In de tussentijd verscheen nog het tweede deel van zijn Haagse familieroman. Risseeuw is een productief schrijver, die echter de kwaliteit niet opoffert aan de kwantiteit. Achter elk boek van hem zit een bedachtzame studie. Later vertellen we er nog eens iets meer **van. Momenteel is het** de titel, die ons op dreef helpt. Immers, het is verrassend, dat je niet alleen in Amerika, Zuid-Afrika en Canada tienduizenden mensen van Nederlandse afkomst vindt, maar dat je ze in alle uithoeken van de wereld tegenkomt. In het Delta-gebied van de Weichsel wonen Menno Siemonz' nazaten: op Ceilon variëren Nederlanders van blond-blank tot donkerzwart; in Japan, Brazilië, Argentinië en zelfs op de Pacific-eilanden ontmoet men nakomelingen van Nederlandse zeevaarders, avonturiers, ontdekkingsreizigers, land- en tuinbouwers en van allerlei slag, die in vorige eeuwen het kleine vaderland "met het uitzicht op de zee" verlieten en ergens zich vestigden of "bleven hangen". In de namen, gebruiken, historische monumenten en dialecten weerspiegelen zich herinneringen aan "explorers" van Hollandse huize, die de wereld als hun "playground" zagen en tot de ferme jongens — stoere knapen behoorden, die het zeegat uitvoeren.

Tot die Nederlanders behoren, naar mijn ervaring, een groot aantal Friezen. Om in eigen familie te blijven: er wonen resp. in Chicago en Grand Rapids meer Cn's, dan in Amsterdam en Den Haag. Jammer eigenlijk, dat in de formulieren van de tienjaarlijkse volkstelling ook voor de onderscheiding Friezen, Zeeuwen en Limburgers geen rubriekje is toegevoegd. Alleen in de hoofdstad wonen naar ruwe schatting meer dan honderdduizend mensen, wier ouders of zij zelf in 't heitelân geboren zijn. Onder predikanten, leraren en onderwijzers en zelfstandigen vindt men een onevenredig groot aantal, wier naam op een a. eindigt.

Maar er zitten er nog meer in het land van Uncle Sam, alle windstreken van Canada en waar ook ter wereld. Komt dat, omdat deze "volksstam", met een eigen taal en een eigen inslag, in Nederland behandeld wordt als de negers in Amerika? Het was een professor aan Calvin College, die tot deze verrassende, maar minder gelukkige en zeker niet juiste vergelijking kwam.

Om zo'n uitschieter kun je hoogstens een beetje plezier hebben. Onze sociologen, die tegenwoordig — in de hoop, een wetenschappelijk jargon op te bouwen — pogen in te dringen in de diepste roerselen der menselijke ziel, moeten hierop hun krachten maar eens proberen. De resultaten zouden wel eens verrassend kunnen zijn. Het kon zijn — misschien klinkt het provinciaalchauvinisme in die verwachting door — dat de uitkomst zou leren een in verhouding sterke Friese invloed op het Nederlandse volksleven, in het bijzonder op kerkelijk en politiek terrein. Maar misschien meer nog dan het eigenlijke Friesland blazen de "Friezen om útens", zij die dus in Holland leven en wonen — en Holland is voor een Fries de rest van Nederland, niet enkel de provincies van die naam — en ondanks de integratie in de opvolging der geslachten toch eigen persoonlijkheid niet hebben verloren, hun partij mee.

Om niet alle hondjes aan het blaffen te maken, gaan we hier natuurlijk niet dieper op in. Maar tegenover "koppig", "stug", "rechtlijnig" en nog zo'n serie adjectieven staan: romantisch, gevoelig, vaderlandslievend en een dozijn meer, gunstig en ongunstig.

Als de dichter Swierstra, na meer dan dertig jaar in de Indische Archipel te hebben gewoond, op zijn oude dag terugkeert naar Friesland en opblikt naar de eeuwen verdurende zadeldektoren van het geboortedorp, stuwt het jarenlange heimwee, verstild in de pracht en de weelde van de tropen, naar boven en vraagt hij aan de ,'âlde toer", of die soms weet, waarom hij dit land in zijn jeugd verliet? Doch de toren antwoordt niet en misschien het hart ook niet.

Ik kan het intens verstaan, toen een op latere leeftijd geëmigreerde vriend, die een paar keer heen en terug keerde, zich ontlastte: "Als ik in Canada ben, denk ik aan de onvergetelijke vergezichten over en het wolkenspel boven de Friese greiden en meren en als ik terug ben in Friesland, zwerven mijn gedachten uit naar de onmetelijke ruimten van Canada's Westen en de vrijheid, een ieders eigendom."

Overal Hollanders, overal Friezen!

Zullen we de sociologen toch maar vragen, om het raadsel niet op te lossen? Zullen we het zo maar laten: de wereld in en je plicht doen, ook al prangt de heimwee het hart?

Het doet je goed te lezen, als Nederlanders, dankzij hun prestaties een enkele maal frontpagenews leveren. Toen John Dijkstra (van Friese familie) twee jaar geleden de "Half moon Trophy" werd uitgereikt en hij bij Ford een toppositie innam en nu opnieuw aan Prof. Antonie Knoppers, broer van Montreal's Chr. Reformed Churchdominee, deze onderscheiding werd verleend.

Bij Knoppers spreekt men van een bliksemcarrière. In zijn studententijd (medicijnen) was hij een prima schaakspeler en ik heb mijn krachten wel eens met hem mogen meten, daarna doctor in de farmacologie, assistent van een beroemd professor, directeur van de Amsterdamse kininefabriek, hoogleraar aan de Vrije Universiteit en tenslotte president van Merck Sharp and Dohme International in de U.S.A. en bekleed met allerlei functies in het Nederlands-Amerikaans verkeer.

Misschien staat Knoppers ook nog wel eens, als hij in Amsterdam op bezoek is, op te kijken naar de gouden koepel van de Westertoren en vraagt hij: "Wyst do it âlde toer?"

En zou onze prinses Beatrix, die het geheim bezit om van een "officiële" reis een blijmoedige tocht te maken en die aller harten verovert in de West, ook in die weken niets eens gedacht hebben aan Soestdijk en haar zuster Irene?

Er is een vraag geweest, of op de 5e augustus van de officiële gebouwen de vlag zou worden uitgestoken. Gelukkig was het antwoord van de minister-president ditmaal niet vaag. Ook prinses Irene is nog, ondanks haar huwelijk, een prinses van Oranje en op haar verjaardag gaat de driekleur in top.

De leider van het Kabinet is overigens wel weer in het nieuws geweest. De leider van de oppositie, Dr. Vondeling, is als toeziend voogd van het ministerie opgetreden en zeide publiekelijk, dat vier ministers van dit kabinet, w.o. de heer Marijnen, niet voor hun taak berekend waren en beter zouden kunnen aftreden.

Eerst wilde hij de namen niet noemen, doch later kwam hij over de brug. Of hij niet een beetje gelijk heeft? Niet iedereen en niet elke minister beschikt over die regeerkracht, die met het oog op de behartiging van landsbelangen nodig en gewenst is. In een gemeenteraad van een grote stad maakten we eens mee, toen een S.D.A.P.-wethouder verklaarde een idealist te zijn, dat de voorzitter van zijn eigen fractie opstond en hem toebeet: "U is een illusionist!"

Overigens doet de P.v.d.A. beter niet al te hoog van de toren te blazen. Immers, zij is vreselijk tuk op de bezetting van burgemeestersposten in de grote steden. Wat bleek nu in Rotterdam bij de opvolging van de heer Van Walsum, een "socialist" met Christelijk-historische achtergrond? Het niet aanwezig zijn van een in alle opzichten geschikte candidaat voor dit zware ambt! Tenslotte werd de burgemeester van Enschede onder druk gezet en nam deze na aanvankelijke weigering, de benoeming aan.

Hij zal nog moeten bewijzen de nodige "regeerkracht" te bezitten. Er zijn meer burgemeesters van Rotterdam ontijdig afgeknapt, evenals bij de leiders van de vakcentralen. De heer Roemers, nauwelijks vijftig jaar, heeft nu reeds aangekondigd met het oog op zijn gezondheid, het volgende jaar het voorzitterschap van het (socialistisch) N.V.V. te zullen neerleggen. "Vriend en vijand" zullen dit betreuren. De heer Roemers mag dan geen geestverwant van ons zijn, hij is een sympathiek en bekwaam man, die door zijn realiteitsbesef en gematigd optreden, een sterke invloed ten gunste van een vruchtbaar overleg tussen werkgevers en werknemers uitoefent.

Dit komt niet alleen de arbeiders, doch heel ons volk ten goede.

Er valt dus niet alleen iets goeds te zeggen over de "Hollanders" buiten Nederland, ook in ons vaderland zijn er gelukkig nog, die het publiek belang laten prevaleren boven het eigen voordeel, en dat is een hoeksteen voor de democratie.

Cn.

FARMS TE KOOP

Wij hebben nog verschillende farms te koop vanaf 50 tot 400 acres, met en zonder melkcontract. Sommige dicht bij Christian school en kerk. Eveneens tabaksfarms.

Deze farms zijn gelegen rond de steeds groter wordende industriesteden Woodstock, Ingersoll, Embro, Tilsonburg en Aylmer.

Mocht U geintereseerd zijn in een goede farm in een goed district, schrijf of bel dan

Mr. JAN WYBENGA
Tel. 423-6406 or Res. 73,
BEACHVILLE, ONT.

Vertegenwoordigt:
Henry Bouckaert
Real Estate Broker,
Aylmer, Ont.

VAN DELFT'S
Book and Giftshop

Order now your

1965 YEARBOOK OF THE CHRISTIAN REF. CHURCH
at $1.35

Complete uitverkoop van
HOLLANDSE KINDERBOEKEN
4 Boeken for $1.-

Leeftijd 6—9 en 12—14 jaar. Zolang de voorraad strekt.

1058 MAIN STREET WEST,
HAMILTON, ONT.
TELEFOON JA 8-1932

Een lage prijs voor een CHARTERVLUCHT klinkt soms voordeliger dan het is.

Op een normale passage boekt U direct naar de plaats van bestemming, betaalt U voor kinderen van 2—12 jaar maar de halve prijs, kunt U Uw eigen reisdatum bepalen, en kunt U verschillende extra's krijgen, zoals een ticket naar Parijs en London op Uw retour naar Amsterdam.

Dat is ook allemaal wat waard en toch betaalt U voor een

21-DAAGS RETOUR
Montreal—Amsterdam
maar $346.90 bij:

Valentine Travel Service Ltd.
Manager
LUCAS KOOPS
1642 BAYVIEW AVENUE,
TORONTO 17, ONTARIO.
TEL.: HU 5-0336
Ook op zaterdag open van 9—6 uur.

FOR COLLISION AND ALL BODY REPAIRS

call: 285-5334.

TRUCK & AUTOBODY

41 MAPLE AVENUE,
THORNHILL, ONT.

Buying or Selling Real Estate?
CALL
JOHN VANDERVINNE
241-9171
Member Toronto Real Estate Board
Repr. GEORGE GETHING
REAL ESTATE
REXDALE, ONTARIO

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Orange City I, Iowa, L. M. Tamminga te Edmonton (Maranatha), Alta.

als zendeling naar Japan (Grand Haven, Mich. roepende kerk) J. C. De Moor te Ottawa East.

Aangenomen

als Assistant Professor of Bible aan Dordt College te Sioux Center, Iowa, Dr. S. Woudstra te Ottawa, Ont.

Bedankt

voor Renfrew, Ont., D. J. Scholten te Brantford, Ont.

voor Lacombe I, Alta., R. Groeneboer te Vancouver (Bethel), B.C.

voor Edson, Alta., Louis Bouma te Sussex, N.J.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Clifton, N.J., J. Tamminga te Grand Rapids, Mich.

OUDERLINGENCONFERENTIE TORONTO

Men verzoekt ons mede te delen, dat op zaterdag 20 maart a.s. een conferentie zal worden gehouden voor de ouderlingen en oud-ouderlingen van de Chr. Ref. Church in de classis Toronto. De samenkomst zal worden gehouden in de Chr. Ref. Church van Newmarket, Ont., en begint om 2 uur in de namiddag.

Mr. Jongkind van Toronto I zal spreken over het onderwerp "Kortsluiting of contact in onze kerken".

CHRISTIAN TRADE UNIONS OF CANADA C.T.U.C.)

Men verzoekt ons mede te delen, dat het adres van de C.T.U.C. niet meer is 87 West 5th St. te Hamilton, doch 231 Main Street West te Hamilton, Ont. Het telefoonnummer is thans 527-3160.

Mr. Wm. C. Graham is vanaf 15 februari j.l. geen algemeen secretaris-penningmeester van de C.T.U.C. meer, terwijl Mr. Jack Wagensveld is benoemd tot field-agent.

Het kantoor is dagelijks geopend van 1 uur tot 4.30 n.m.

ENGELS PREDIKANT LEGT AMBT NEER

CAMBRIDGE — De anglikaanse predikant, Rev. H. M. Carson heeft zijn ambt neergelegd, omdat hij "met de Kerk van Engeland aan het eind gekomen is". Hij heeft zijn gemeenteleden een brief geschreven, waarin hij zegt, dat hij niet langer uiterlijk een geordend predikant van de Kerk van Engeland wil blijven, waar hij in zijn hart fundamenteel met haar van mening verschilt.

Ds. Carson kon het niet langer voor zijn geweten verantwoorden, dat hij mensen moest trouwen en begraven, die geen enkele werkelijke binding aan de kerk hebben, en kinderen moest dopen, waarvan de ouders niet de minste bedoeling hebben, om hen christelijk op te voeden.

De meeste huwelijksplechtigheden en doopsbedieningen hebben volgens Carson alleen sociale betekenis. De mensen kiezen de kerk, omdat die zoveel stemmiger is dan het stadhuis. Vaak is het dan nog zo, dat het optreden van de predikant later op de bruiloft een bron van vrolijkheid is.

Ds. Carson, die getrouwd is en vier kinderen heeft, weet nog niet wat hij zal gaan doen. Vele predikanten in de Anglikaanse Kerk, hebben dezelfde gewetensmoeilijkheden.

De speciale
GROEPSREIZEN
per boot en vliegtuig van
KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.
kunnen niet meer genoemd worden in één advertentie.
Vraag geheel vrijblijvend inlichtingen over:
1. Groepsreizen per boot van en naar Nederland.
2. Groepsreizen van en naar Nederland per vliegtuig.
3. Speciale Paasvlucht naar Nederland op 15 april a.s. en andere.

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St.,
Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813
(24 uur)

YOUTH ALLOWANCES

(Can. Scene) — De Youth Allowance is bedoeld, de leerlingen aan te sporen langer in school te blijven en de ouders te helpen in hun onderhoud te voorzien. Het bedrag van tien dollar wordt betaald voor 16 en 17-jarigen, die nog de gehele dagschool gaan of aan een universiteit studeren, of die door lichamelijke of geestelijke gebreken niet in staat zijn een school te bezoeken.

Om voor deze uitkering in aanmerking te komen, behoeft men niet noodzakelijkerwijs Canadees te zijn. Wel moet de leerling door de ouders worden onderhouden en zowel hij of zij als de ouders dienen in Canada woonachtig te zijn. Woont een kind normaal in Canada, maar studeert het in het buitenland, of ontvangt het ziekenhuisbehandeling in het buitenland, dan kan deze uitkering worden betaald aan de ouders, die in Canada zijn achtergebleven.

Bereikt een jongen of meisje voor wie Family Assistance of Family Allowance wordt betaald, de 16-jarige leeftijd, dan wordt automatisch een aanvraag formulier voor Youth Allowance gezonden aan de persoon, die deze uitkering tot dan toe ontving. Dit formulier moet zowel door de ouders, als door een der autoriteiten aan de school of universiteit, die door de leerling wordt bezocht, worden ingevuld. Daarna moet het worden teruggestuurd naar het bureau voor Family Allowances in de hoofdstad van de provincie, die voor deze uitkering aansprakelijk is. Is een kind door invaliditeit niet in staat een school te bezoeken, dan wordt de ouders een formulier toegestuurd, dat door een dokter ingevuld moet worden.

Youth Allowances worden aan 't einde van de maand uitgezonden, met uitzondering van de maanden Juli en Augustus. In die maanden wordt niet uitgekeerd, maar gaat de leerling in September weer naar school terug, dan kan in die maand de toeslag, die gedurende de zomermaanden werd gemist, nog worden uitgekeerd. De uitkering aan invalidenkinderen, die geen school bezoeken, gaat echter het gehele jaar door.

Een ieder, wiens kind ouder dan 16 jaar is en nog niet boven de 18, en geen aanvraagformulier voor Youth Allowance heeft ontvangen, dient zich in verbinding te stellen met het bureau voor Family Allowances in de hoofdstad van zijn provincie.

Ouders, die Youth Allowance ontvangen, moeten dit bureau op de hoogte stellen, wanneer hun kind de school verlaat, niet langer door hen wordt onderhouden, niet langer in Canada woont of overlijdt. Gebeurt er niets van deze aard, dan ontvangt men de laatste uitkering voor de maand, waarin hij of zij de achttien-jarige leeftijd bereikt.

INSTRUMENTEN EN KUNSTPRODUCTEN NODIG VOOR EEUWFEEST

(Can. Scene) — Het Nationaal Museum van Canada in Ottawa heeft plannen ontworpen voor een tentoonstelling van muziekinstrumenten en kunstproducten die de vele etnische groepen in ons land vertegenwoordigen. Deze tentoonstelling, die zal worden opgezet in het kader van de eeuwfeestvieringen, wordt dan later in blijvende vorm ondergebracht in het nieuwe gebouw van het Nationaal Museum onder de titel **Music and Tradition from Sea to Sea.** Deze belangrijke tentoonstelling is bedoeld om de eenheid zowel als de veelzijdigheid van onze Canadese cultuur te illustreren.

Kenneth Peacock, de bekende componist en musicoloog is belast met het verzamelen van de muziekinstrumenten en kunstvoorwerpen. De heer Peacock heeft de afgelopen drie jaar besteed aan het reizen door geheel Canada, om aloude liederen en muziek van volkszangers en muzikanten op geluidbandjes vast te leggen. Deze mensen zijn uit vele landen afkomstig en houden hoofdzakelijk verblijf op het platteland. Ze zijn ondergebracht in de Folklore Archives van het Nationaal Museum (de muziek natuurlijk) en zullen binnen kort in de oorspronkelijke taal met een Engelse vertaling worden uitgegeven.

Iedereen, die een oud muziekinstrument of kunstvoorwerp in zijn bezit heeft en dat voor deze permanente tentoonstelling zou willen afstaan, wordt verzocht zich in verbinding te stellen met Kenneth Peacock, National Museum of Canada, Ottawa 4, Canada. Gevraagd wordt uw naam en adres, de naam van het instrument of voorwerp, het land waaruit het afkomstig is en de eventuele vraagprijs (indien u het niet wenst te doneren) op te geven.

"LEARN ABOUT CANCER" PAMFLETTEN IN ACHT VERSCHILLENDE TALEN

(Canadian Scene) — De Canadian Cancer Society heeft een nieuw pamflet uitgegeven, dat door geheel Canada verspreid zal worden en in de talen van de zeven voornaamste ethnische groepen in Canada vertaald is. De Engelse titel is "Learn about Cancer" en het vertelt, hoe kanker ontdekt kan worden, wat het eigenlijk is en wat er tegen gedaan kan worden.

Hoewel de Canadian Cancer Society al eerder blaadjes in andere talen heeft uitgegeven, is dit toch de eerste maal, dat ze tweetalig, d.w.z. in het Engels en de andere taal samen, zijn. "We hebben dat gedaan, om ze leesbaar te maken voor de ouderen, die geen Engels kunnen lezen, en de jongeren, die niet zo goed meer met hun moedertaal overweg kunnen, in een gezin," zo werd ons verklaard. "Op een bijeenkomst van een ethnische groep kunnen ze dan door allen gelezen worden." De talen waarin ze vertaald zijn, zijn Duits, Italiaans, Oekrainisch, Nederlands, Pools, Hongaars en Fins. Ze zijn gedrukt in de nationale kleuren van het land, dat de taal spreekt en vertaald en gedrukt door de redacties van de ethnische nieuwsbladen.

De tekst werd geschreven door Dr. R. A. Mustard, een chirurg in Toronto, die voorzitter van de National Education Committee van de society is. Dr. Mustard verklaart, dat kanker "een abnormaal gezwel in een der weefsels in het lichaam is. "Kan kanker genezen worden?" is de vraag in het pamflet, en het vervolgt:"Natuurlijk kan het genezen worden." Het is onredelijk, aan te nemen, dat kanker altijd een dodelijke afloop zal hebben. Er zijn reeds duizenden mensen genezen van kanker en dagelijks worden er meer met succes behandeld." Dr. Mustard legt uit, hoe men kanker kan herkennen en behandelen en legt er de nadruk op, dat, hoe vlugger men met de behandeling begint, hoe meer kans men heeft op een algehele genezing. "Vertrouw uw dokter en vertel hem alle symptomen," aldus het pamflet.

Deze pamfletten kunnen aangevraagd worden bij de provinciale afdelingen van de Canadian Cancer Society: Brits Columbia en Yukon: 686 10th Avenue, Vancouver 9; Alberta: 231 Seventh Avenue East, Calgary; Saskatchewan: 1855 Rose Street, Regina; Manitoba: 283 Colon Street, Winnipeg; Ontario: 204 Eglinton Avenue East, Toronto; Quebec: 2205 Bishop Street, Montreal; Nova Scotia: 1485 South Park Street, Halifax; New Brunswick: 168 Princess Street, Saint John; Prince Edward Island: 179 Queen Street, Charlottetown; Newfoundland: 319 Duckworth Street, St. John's.

TEACHERS WANTED

St. Thomas Ebenezer Christian School Society is in need of a

TEACHER

for Junior grade. Send applications to Mr. John Zylstra, 62 Elmwood Ave., St. Thomas, Ont.

The VANCOUVER CHRISTIAN SCHOOL ASSOCIATION requires

TEACHERS
for primary and intermediate grades.

Please address enquiries and applications to: The Vancouver Christian School Association, 5621 Killarney Street, Vancouver 16, B.C.

The **Drayton Calvin Chr. School** will be in need of

TWO TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the coming year. Vijf room school by September 1965. Please send your applications to the secretary G. LUBBERTS, R.R. 2, Drayton, Ont.

The Ladner Christian School requires a

TEACHER

for grade 3 and 4 for the next term.

Please contact the secretary, Mr. H. A. Nyman, P.O. Box 333, Ladner, B.C., Canada.

Because of expansion, Smithers Canadian Christian School, in the heart of the Canadian Rockies is in need of a

TEACHER

for either two primary or two intermediate grades. We invite applications from experienced qualified teachers.

Please send inquiries to the secretary, Sid Jaarsma, Box 852, Smithers, B.C., Canada.

The John Knox Christian School of Clarkson

is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the schoolterm 1965-1966, for the primary grades.

Clarkson is conveniently located between two university cities, approx. 20 miles west of Toronto and 25 miles east of Hamilton.

Please send applications stating qualifications, experience, references and salary requirements to: Mrs. E. Geleynse, Box 54, Clarkson, Ont.

The **Timothy Christian School of Williamsburg, Ontario** will be in need of a

TEACHER

for the 1965-1966 school term.

Applications to be sent to: Mr. G. Van 't Foort, R.R. 1, Chesterville, Ont.

Due to expansion Chatham's eight-room Christian school will be in need of a

TEACHER

Please send letters of application to the principal John Postma, 105 Lacroix St., Chatham, Ont.

The **Duncan Christian School** will be in need of a

PRINCIPAL
and a
TEACHER

for the school term 1965-1966.

Please contact Herman van Boven, secretary, R.R. 1, Cowichan Station, B.C.

Calvin Memorial Christian School, St. Catharines needs a

TEACHER

for the lower grade level due to expansion to eight rooms.

Please apply to Dr. A. Vandermaas, 10 Norris Place, St. Catharines, Ont.

DUNDAS, ONT.

Calvin Christian School

We invite applications of

TEACHERS

(experienced and prospective graduates).

For positions in the primary and junior grades.

Please send to:

Mr. J. Stronks, Principal,
R.R. # 2, Dundas, Ont.

Due to expansion the TIMOTHY CHRISTIAN SCHOOL OF BARRIE, ONT. will need

A Fourth Teacher

(qualified) for the middle grades (about 25 pupils).

Barrie is only 50 miles north of Toronto. It is the gateway to the North with plenty opportunity for skiing, swimming, boating, fishing, etc.

Please send applications to Mr. Bert Schaly, Secr., R.R. # 1, Thornton, Ont.

The Brantford Chr. School

will be in need of

TWO TEACHERS

for the primary and intermediate grades, starting September 1965.

Brantford is located approx. 20 miles West of Hamilton.

Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlboro St., Brantford, Ont.

WE NEED TWO TEACHERS:

1

for one of the LOWER GRADES

and

1

for one of the MIDDLE GRADES.

KNOX CHRISTIAN SCHOOL
Bowmanville, Ont.

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL

The Board invites

QUALIFIED TEACHERS

to send their applications to Mr. A. Hengstman, 764 Murphy, Sarnia. Prospective 1965 graduates are very welcome to send their applications, with full details, too. The school looks for three more teachers in all departments to complete its staff of ten teachers for 1965-1966.

Interested in joining the staff of the Fruitland John Knox Memorial Christian School as a

GRADE 1 or 4 TEACHER?

If so, send your letter of application to Mr. John E. Top, principal, Box 27, Fruitland, Ontario.

The **Calvin Christian School in Trenton** is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grade 3 and 4, for the school term 1965-1966.

Send applications or inquiries to Jack Stam, 281 King Street, Box 361, Trenton, Ont.

The **Thunderbay Christian School** of Fort William, Ont. invites applications from

TEACHERS

for their 4-room school. Qualified and or experienced teachers are preferred. This school serves the Lakehead District were two Christian Reformed Churches are located. Information and or applications to be sent to the Secretary, Mr. T. Bakker, Hymers, Ont.

Holland Marsh Christian School. Newmarket Ont.

We need

A QUALIFIED TEACHER

for grades 1 and 2. Schoolterm 1965-1966.

Applications to be send to: Mr. B. Hovius, Secr., R.R. #2, Newmarket, Ont.

The **John Knox Christian School of Westminster** is in need of a male or female

TEACHER

for Grade 4, starting September 1965.

Please send applications stating qualifications, experience, and salary requirements to F. LEENSTRA, 8637 - 11th Ave., Burnaby 3, B.C.

The 7-room **Canadian Christian School of Jarvis, Ont.** will be in need of

ONE TEACHER

for the schoolterm 1965-1966. Junior or intermediate grade. Qualified or prospective 1965 graduates preferred.

Please send your applications to the principal, MR. T. BERGSMA, Box 104. Jarvis, Ont.

The Educational Committee of the Timothy and Grace Christian Schools in West Toronto

invites applications from persons wishing to teach at one of the two schools commencing September 1965. Among the applicants we hope to find an experienced

TEACHER

willing to be in charge of a Grade One class.

Write to: Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28a Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario, and state qualifications, experience (teaching and other), grade preference, and your phone number. Please, give the names and addresses of two references.

Due to expansion the JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT. will be in need of

TEACHERS

for the school term 1965—1966.

Applications stating qualifications and/or experience to be sent to the Principal, MR. G. H. BONEKAMP, BOX 728, STRATHROY, ONT.

The CALVIN CHRISTIAN SCHOOL of HAMILTON, Ontario (13 rooms) invites applications for the position of:

Full time PRINCIPAL-ADMINISTRATOR

for the school term 1965-66.

and also applications to fill positions in the primary, intermediate and possibly uppper grades.

Please send applications stating qualifications and experience to: Mr. L. Witvoet,
38 Malton Drive,
Hamilton, Ont.

The Calvin Christian School of KINGSTON

is in need of

TWO TEACHERS

for the lower and intermediate grades, per September, 1965.

Please send applications to the principal, H. Van Rossum, 309 Van Order Dr., Kingston, Ont.

The CALVIN CHRISTIAN SCHOOL of TORONTO, Ont. invites applications for the position of:

A QUALIFIED TEACHER

(Experience essential)

FOR THE SCHOOL TERM 1965-1966

Please send applications stating qualifications, experience and references to:

Mr. S. R. SMILDE,
5775 Yonge St., Apt. 401, Willowdale, Ont.

The GEORGETOWN DISTRICT CHRISTIAN SCHOOL

requires a

TEACHER

for the lower grades.

Georgetown is a growing community located on Highway #7, just 35 miles West of Toronto. The school is a new one pleasantly situated in a quiet area just outside the town.

Applicants are asked to contact MR. Wm. BRAAM, 15 QUEEN STREET, GEORGETOWN, ONT.

Please state qualifications, experience if any and salary expected.

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL

We need a

PRINCIPAL

for the schoolterm 1965—1966.

Please send applications stating qualifications and experience to:

MR. HENGSTMAN, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

at your earliest convenience.

SPRINGDALE CHRISTIAN SCHOOL
will need

TWO TEACHERS

this year.

Our present staff members wish to further their education.

Springdale is located near a major highway just 30 miles from Toronto. Please send inquiries to the secretary,
LEON RADDER, R.R. 4, Bradford, Ont.

or to the Principal,
E. GEERTSEMA, R.R. 4, Bradford, Ont.

Coopvaert - een uitgebalanceerde Java-Maryland-Virginia melange van Douwe Egberts! De tabak voor de moderne pijproker. Rookt koel. Geurt prettig. Smaakt zacht. Ook voor U de pijptabak.

DOUWE EGBERTS TABAK

Koningin Juliana opent grootste boogbrug van Europa

Op 1 februari jl. heeft H.M. koningin Juliana de langste boogbrug van Europa geopend. Het is de Van Brienenoordbrug bij Rotterdam die 287 meter lang is, samen met de betonnen brugdelen meet het geheel totaal 1,3 km. Het hoogste punt van de brug komt ca. 60 meter boven water uit. Men verwacht dat ca. 1000 auto's per uur van de brug gebruik zullen maken, gezien de groei van het verkeer en de groei van het wegennet zal dit aantal steeds stijgen. Daar is ook aan gedacht want de brug is berekend op ca. 6000 auto's per uur. De kosten van de brug bedragen ruim 46 miljoen gulden, waarvan ca. 20 miljoen gulden voor de staalkonstruktie.

De naam Van Brienenoordbrug is afgeleid van de naam van het eilandje waar de brug overheen loopt. De brug bevat een basculebrug voor de doorvaart van schepen. De beide bewegende delen van deze basculebrug wegen elk 1900 ton en steken in geopende toestand 80 meter de lucht in! In de brug

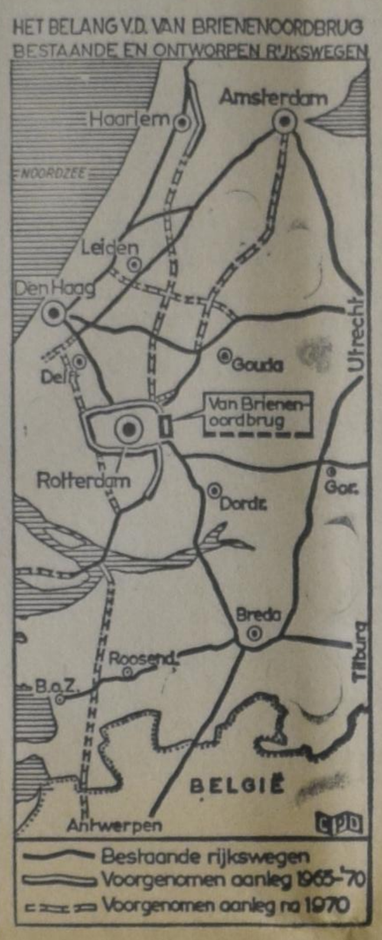

zijn o.a. verwerkt 90 ton stalen hangkabels, 124.000 m3 beton en 7000 ton wapeningsstaal.

De Van Brienenoordbrug is niet alleen belangrijk voor het plaatselijke verkeer maar vooral voor de toekomstige verbindingen naar het zuiden en westen van Nederland. Via de randwegen om Rotterdam komen straks 8 belangrijke rijkswegen uit op de Van Brienenoordbrug. Het doorgaande verkeer behoeft dan Rotterdam niet meer door hetgeen de reistijden aanmerkelijk zal bekorten. Ook het plaatselijk verkeer zal t.z.t. van deze randwegen gebruik gaan maken en de Maasbruggen en de Maastunnel zullen worden ontlast van veel verkeer. Uiteraard sluiten de randwegen niet alleen op de rijkswegen aan maar ook op provinciale wegen. De randwegen zullen uit 2 banen van 3 rijstroken bestaan. Vóór 1970 moet dit hele projekt zijn uitgevoerd waarna de Van Brienenoordbrug een van de belangrijkste oeververbindingen voor het verkeer in Nederland zal worden.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: .....

Address: .....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Conningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspence. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

For all your books, Bibles, Sunday School and Church supplies, records, etc.
Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

Boterhamworst in blik
Hamburg in blik
Hamworst in blik
Bak Bloedworst in blik
Leverkaas in blik
enz. enz. enz.
Alle blikken zijn 3 pond inhoud.
HOPMAN'S
MEAT MARKET
5 EMMA STREET,
CHATHAM, ONT.
P.O. BOX 612

Heerlijk...
... is de geur die opstijgt uit 't LIGA pannetje! Of Baby een smaak heeft? En òf!
LIGA
Krachtige Kost voor het Kind!
LIGA! Let op de èchte!

—KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS—

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aangebracht door: .....

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aanbrengpremie: .....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

.....

.....

Naam .....

Post-adres .....

OUD ADRES:

.....

.....

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

A CHURCH IN ACTION!

by Landrover through Korea

A familiar sight on the country roads in the vicinity of Seoul, Korea, is a rugged looking vehicle searching its way through bare eroded hills. Its occupants are a young American doctor and his Korean assistant.

After the last turn in the bouncing unpaced road the Landrover comes to a halt in a village comprised of flimsy looking thatched-roofed huts.

There, under a tree, squats a gathering of peasants who have been awaiting the arrival of the young man with the brush haircut, Dr. Peter Boelens. He is greeted with smiles by some, with hope and fear by others, while some children hide behind their mothers' back. Dr. Boelens returns their greeting cheerfully and shakes hands with the trained paramedical worker who lives in the village.

A short solemn service follows wherein the villagers are told about the Good Samaritan in Whom's name they are receiving help.

Then the treatments begin.

This is the Christian Reformed World Relief Committee in action!

More than 20,000 patients received medical treatment in 1964 while thousands of children were immunized for polio, tuberculosis, etc. These are the forgotten people from the villages, the slum areas of Seoul and some offshore islands. These are the uneducated poor who live under the curse of witchcraft and superstition. These are the multitude of ill, starving, raggedly clothed people who live and die in their own world of misery. These are the peasants of Korea in need of help.

Dr. Boelens and Dr. Lee conduct scheduled clinics throughout the year in those areas where a trained Korean medical worker is stationed. They are self-supporting by charging a nominal service fee of 3¢ per patient. That saves the poor man's face for he is "paying" for his treatments.

These dedicated workers give follow-up treatment, public health education and they distribute blankets and clothing to the needy. Over 30,000 pounds of bulgur was handed out to the starving in 1964. While doing their work of mercy they also preach the love of Jesus Christ. The Lord richly blesses this work for many have found in Christ their Saviour.

This is the reward: that God receives glory by the people who have burned their heathen idols and now worship Him. They come together in tents or huts or join a local church if there is one.

After one and a half year of intensive medical-educational work, the paramedical worker moves to another area where a new clinic is set up. Dr. Boelens, however, will continue to hold periodic clinics in the old areas but at less frequent intervals.

Dr. Boelens writes that "This method of operation has special value in Korea where large mission hospitals, government hospitals and government health centers treat only the select few who are educated enough to come to them."

The Seoul Central City Hospital has made some beds available for Dr. Boelens' patients. To save valuable time he does not operate on his own patients. CRWRC pays for surgical services when needed. This year the Koeran Program will be greatly expanded. Dr. Sook Yung Lim joined Dr. Boelens on February 1st to provide special services in Maternal Health and Child Care programs. She recently graduated from the University of Michigan School of Public Health on a CRWRC scholarship.

At the third annual board meeting of the CRWRC on February 9, 10 and 11 the classical deacon delegates had an opportunity to meet Dr. Mulder who recently graduated at the Free University of Amsterdam. Dr. Mulder and his bride, a registered nurse, were visiting Grand Rapids on their way to Korea to join Dr. Boelens. A group of Ladies Socieites in the States is already busily collecting funds to buy Dr. Mulder a new landrover, a rugged four-wheel-drive conveyance which serves also as truck or ambulance.

In Seoul alone an average of more than 100 babies are abandoned each month because their mothers are too poor to feed them. More than 400 babies are crowded in the Seoul Municipal Orphan home which has room for only 250 babies. CRWRC supplies great quantities of milkpowder to this home. The girls who look after these babies are mostly girlfriends of government officials and have no idea of child care. The situation is pathetic. CRWRC urgently needs a registered social worker to handle its adoption, foster care and child welfare program.

In 1964 a farm training program was started: Thirty acres of land purchased in the area of Seoul. Under the supervision of Mr. Oh and Mr. Lee, 7 resident orphan boys and nearby village boys constructed a barn with hayloft and silo in time to receive 6 Holstein heifers donated by the California Deacons' Conference. At last report all cows have calved. The milk will be donated to the Seoul Municipal Orphan Home.

At the CRWRC annual board meeting it was announced that Mr. Peter Feddema of Bowmanville, Ontario will be sent out to Korea for a 4-month term to evaluate and supervise the farm project. Mr. Feddema is the CRWRC deacon delegate of Classis Eastern Ontario. He is the father of 6 children and a graduate from a Dutch Agricultural College. For almost 9 years he successfully operated his own Real Estate Firm, specializing in farm properties. Presently he operates a chicken farm and has an interest in some other businesses. His combined agricultural and business experience will be of great value to the Korean farm project. He hopes to arrive in Korea in the middle of March, in time for seeding. But first he will have to supervise the grading of the rolling land into terraces, by bulldozers supplied by a nearby U.S. Army base. It is hoped that the farm project will become the first successful step towards training Korean boys to help themselves and the economy of their country.

In these times of so much prosperity in our country and so much poverty in other areas of the world, your continued prayers and active support of the CRWRC are so greatly needed. Remember the cause of CRWRC in the special offerings held twice or more times each year in the churches. Recently a clothing depot was opened in Toronto. When your deacons hold a clothing drive, please remember to give generously. If we give with our heart we give to the glory of God.

W. Ubbens

THE DORION INQUIRY

PART II

by Herman Jonker

The special judicial inquiry, headed by Chief Justice Frederick Dorion of the Quebec Supreme Court, into charges that Mr. Denis offered a $20,000 bribe to Pierre Lamontagne, a Montreal lawyer representing the United States government for extradition procedings against Lucien Rivard, is still continuing.

The main task of Mr. Justice Dorion is "to determine whether there was legally sufficient evidence behind a charge of bribery and influence peddling by ministerial executive assistants to justify criminal charges against anyone, and whether the Mounties and Justice Minister Guy Favreau had acted properly in deciding that there was not".

That this is an extremely difficult task which the Liberal Government has laid upon Mr. Dorion's shoulders is evident from the several implications underlying the task. These implications are threefold: 1) Mr. Dorion must judge the expediency of his superior — Mr. Favreau — in his handling of the case, 2) Mr. Dorion's decision will influence the future of several key political figures, as well as the reputation of the Liberal Party (although I will show that the influence here is very little, if not negligible), and 3) Mr. Dorion must decide upon a moral standard and arrive at a standard of justice to be adhered to by political representatives and their officials. Let us look at each one of these separately.

FIRST IMPLICATION:

Mr. Justice Dorion, who owes his appointment to the Minister of Justice — Mr. Favreau — has the duty of deciding whether the conduct of his superior — Mr. Favreau — in his handling of the bribery charges was politically and legally expedient, or whether Mr. Favreau acted quite unwisely and naively in deciding that, upon hearing about the bribery, there was not sufficient evidence to warrant criminal charges. (Mr. Favreau shelved the case, as soon as he learned about it from the RCMP.)

Is it a very good procedure, for Mr. Justice Dorion to make judgments up Justice Minister Favreau? Is there no other body or person who is in a better position to judge whether or not Mr. Favreau acted expediently?

An attempt to answer this question reveals that there is no alternative which would solve this odd situation. The Prime Minister, Mr. Pearson, has the authority of dismissing Justice Minister Favreau when the PM (Prime Minister) considers Mr. Favreau's actions unwise and inexpedient; but he did not do so. Instead Justice Minister Favreau received various forms of praise from several members of Parliament including the PM. The PM therefore, although superior to Justice Minister Favreau, did not take the decision, whether or not Justice Minister Favreau acted wisely or not, in his own hands.

Neither did the House of Commons. Although the House was very desirous to judge upon Justice Minister Favreau's actions concerning the bribery case, it was simply incapable of doing so, because any member of Parliament (MP) who would levy any charges against Mr. Favreau of showing impartiality in his decision not to hand the bribery charges to a lower court, would also have to prove that such a charge was true, or else loose his seat in the Lower House (according to the Rules of the House of Commons). And because the Liberal government was in possession of all the important documents containing the evidence, such would virtually be impossible.

It is very fortunate that neither Prime Minister Pearson nor the House of Commons decided upon the 'justice' or 'injustice' of Justice Minister Favreau's actions. For such a decision can not be made without using a basic standard of justice, and I fear that the basic standard of justice adopted by the House would not have been a very favourable one. The same goes for Prime Minister Pearson; he, like the House of Commons, is not in a position to determine where and when justice prevails, and where it lacks. That function still belong to the Judiciary.

SECOND IMPLICATION:

In the proceedings at the Dorion Inquiry, the careers of several people are at stake, as well as several political reputations. This is clearly evident from one of the testimonies. Guy Mason, a Liberal Party Organizer in his home riding, testified that Robert E. Gignac who presently faces charges of capital murder and who is an associate of Lucien Rivard, offered $50,000 or $60,0000 to Liberal party funds if Rivard was not extradited to the US to face narcotic charges. (Guy Masson was immediately discharged as a Liberal Party organizer by his own superiors, because "he is dangerous to the party"). Eric Nielson, member of Parliament for Yukon, charged that the "tentacles" of the international Mafia crime syndicate had reached into the offices of 2 Liberal Cabinet ministers. Other charges included that Mr. Denis offered a $20,000 bribe to Pierre Lamontagne to accept the bribe, or else loose all further government legal work. Both Mr. Denis and Mr. Lord have denied the charges.

The importance of Mr. Dorion s eventual decision is already evident from the dismissal of Guy Mason as a Liberal Party Organizer. In the last election, the Canadian electorate voted for a Liberal government, thereby expressing the confidence the people had for the purity of the Liberal Party. That purity has now turned into 'corruption' — according to the charges. The Justice Minister is charged with acting injustly. His former assistant, Guy Lord, is charged with coercion. Mr. Denis is charged with bribery, while the Minister of Immigration — Rene Tremblay — is charged with having had knowledge of the bribery while concealing it, as well as other charges not connected with the Rivard case (e.g. he is charged with "holding two brothers in Bordeau jail on his own warrant" for eight months). The Minister without portfolio was dismissed because (so the rumour goes — the Prime Minister has not yet offered a reason) he accepted a $10,000 bribe from a horse-racing firm in the Maritimes. And throughout all this, Prime Minister Pearson is eager to proclaim that he will dismiss any unfaithful minister or ministerial assistant, in a desperate attempt to save the party's reputation. And by all probability, he will succeed also in this attempt.

THIRD IMPLICATION:

The most important implication underlying the Dorion Inquiry concerns the standard of public morality. Mr. Pearson once wrote to his Cabinet ministers the following letter:

"There is an obligation not sim-

(Continued on page 10)

THE WORLD AROUND US

Towards a United States of Europe?

BY JOHN VRIESINGA

Some time ago in a for that magazine quite lengthy article "Time" referred to the dream of unifying Europe. In this column on world affairs we have touched on the subject several times. It seems to be a very real dream for the realization of which thousands are working hard. Already there is a lot of substance to it too, especially in an economic sense. But is it really possible that in the future the newspaper headlines will hail the birth of the United States of Europe?

The idea fascinates many people. Especially the United States is deeply interested in it, as it would relieve the U.S. from a lot of military and economic worries in regard to present day Europe. Not only would it free American troops and weapons now needed as a safeguard against a surprise Russian move, it would give the Americans a strong ally in their struggle against the common communist threat, instead of a number of small and relatively impotent friends who are constantly bickering among themselves. So U.S. foreign policy makers have the idea of a United States of Europe constantly in the back of their minds and eagerly utilize every opportunity to bring it closer to reality.

Also inside Europe itself there are of course many ardent proponents of the idea. The late Winston Churchill was one of them, Belgium's Henry Spaak is another, Germany's Adenauer was eagerly in favor of it and so is his successor Erhard. The curious thing, though, is that among the "men in the street" the idea of a united Europe holds very little appeal. A survey in 1957 revealed that in all the countries involved there were only a few hundred who vigorously promoted the idea and less than a hundred thousand people who have actively been involved. That situation must be somewhat disappointing to the few enthusiasts.

There are other flies in the ointment. For instance, Great Britain does not want to be part of a United States of Europe. Generally the English seem to feel that it is impossible to squeeze their independence into any such general mold. The Scandinavian countries feel much the same way. Switzerland cannot even be brought to consider membership in the United Nations Organization, let alone that the country would join a U.S. of Europe. The Swiss are clinging to the policy of neutrality that took them safely through the world wars. Austria presents a different sort of problem in that this country was assigned a position of strict neutrality back in 1955 when the Big Four were still earnestly wrestling with a peace treaty.

And that leaves only the western part of Europe to unite: The Netherland, Belgium, tiny Luxembourg, France, West Germany and Italy. Spain and Portugal are not seriously being considered at all as they follow an independent policy much of the time. To the dreamers of a great European unity a most disappointing situation, but there it is. Still, if only those six would eventually develop a close political, military and economic unity it would be an accomplishment of tremendous scope.

The obstacles are many and grave, but the dream will not die and the diplomats are constantly on the lookout for ways and means to further it. Perhaps the biggest obstacle at the present form the people of Europe themselves. An elimination of national borders, of national independence, of national pride and all the intangibles involved would affect the people so deeply as to make the whole scheme seem lunatic. But then the planners know this too and they do nothing in great haste, they are merely paving the way, step by step, building the dream that possibly only another generation is ready to appreciate.

A tremendous amount of work has already been done with the forming of a United States of Europe as end in mind. The organizers have needed almost the entire alphabet to indicate the organizations and bodies which are all to play some part in the long range project or in advance fulfil some of the functions that would be a natural part of a U.S. of Europe. Here's a partial list: Benelux - CEEC - OEEC - ECE - EDC - WEU- WU - NATO - SACEUR- Euratom - ECSC - Common Market - Council of Europe - etc. There are others, but to enumerate them all and to list their functions would easily make a column of very boring reading.

Most of the work done is in the economic sector, starting back in 1947 with the forming of the Benelux and culminating in the Common Market Plan which is now gradually being introduced. This plan was advanced tremendously last December with the establishment of a common grain policy, long hotly disputed between France and Germany. A similar arrangement in relation to heavy industry (Coal and Steel) had already been agreed upon back in 1951. These agreements equalize prices, eliminate tariffs and so create favourable trade conditions. The six Common Market members in effect now form a powerful economic bloc in the world and will grow even stronger as the Plan gradually becomes fully effective.

In the military sector the countries haven't been so successful at all, though not for want of trying. This area presents more sticky problems. The main problem is: suspicion. The age old feud between Germany and France is very much alive here. Originally it was the French who proposed the establishment of a European Defence Community. This meant the creation of European military forces, army, navy, air force, under central command. The participating countries would not have private armies beside the general European one. They would supply men and weapons, but Germany would not be allowed to manufacture weapons, such as warships, planes, etc. There was to be no rearming of the Germans ever.

The plan had to be modified, there was to be created some joint political institution which would decide when to use the military forces and how. It meant in effect an almost complete realization of the United States of Europe. But then several things happened. Stalin died and the communist threat seemed less acute; Germany had

(Continued on page 10)

The Dorion Inquiry

(Continued from page 9)

ply to observe the law, but to act in a manner so scrupulous that it will bear the closest public scrutiny. The conduct of public business must be beyond question in terms of moral standards, objectivity, and equality of treatment. It has been said that the elementary qualifications demanded for a minister are honesty and incorruptibility. But it is not enough for us (the Cabinet) to have these qualities. Our attitudes and conduct must be such as to reflect them."

Mr. Dorion has the task of determining whether or not ministers and their assistants have measured up to this high and stern, yet necessary standard.

In this difficult task, it is our duty to sustain and help Mr. Justice Dorion by bowing our knees in prayer, asking that God will provide Mr. Dorion with the grace, the wisdom, and the insight which the task requires.

THE CHARACTER OF THE INIQUITY:

The Dorion Inquiry, it must be noted, is not anything like a court; and therefore is can not lay any definite charges upon any person or party. The Inquiry can only decide whether there is sufficient evidence for legal charges to be laid, and thus to warrant prosecution. If Mr. Justice Dorion decides that such evidence exists, then charges will be laid, and a court case will develop, and determine the guilty and innocent ones; it will decide upon the legal punishments.

What will Chief Justice Dorion's decision be? This would involve a lot of speculation, but he has already requested that a charge of perjury (i.e. lying under oath) be laid against R. E. Gignac.

THE LIBERAL PARTY'S REPUTATION:

Will the so-called corruption in the Liberal Party have any significant effect upon its reputation? What would be the effect upon the next election, if the Inquiry found that there was sufficient evidence to warrant a court case? How concerned is the public about all these bribery charges?

It appears that the reputation of the Liberal Party will not suffer as much as was first expected by various political experts. There are five main reasons for this:

1) The first reason concerns the state of the Conservative Party. Mr. Diefenbaker recently fought his way through a very difficult crisis, in which his leadership was at stake. He survived by a very slight majority both in his caucus and in the national executive meeting. This revealed a very harmful split in the Conservative party, which will tend to damage its reputation. A party which can not conduct its own affairs and ensure its own unity, can hardly be expected to conduct the affairs of the country. And such a party should not conduct the affairs of the country for it would only be to the detriment of our national welfare.

2) The attitude of some of the leading Conservatives in the House of Commons also plays a great role in depreciating the corruption-tendencies upon the Liberal Party. The manner in which both Mr. Diefenbaker and Eric Nielson announced the bribery charges in the House last November clearly displayed an overwhelming enjoyment among the Conservatives that they had finally found some 'constructive' faults within the Pearson Government.

Whether Mr. Nielson's charges and his attitudes were motivated primarily by the desire to serve individual justice, or whether they were motivated by a deep-seated urge to whip up public opinion against the Liberal party, is up to the readers to decide. What is certain, however, is that a politician functioning as a member of the Opposition must critically analyze the Government's legislation that comes before the House; but he can fulfill this function in various ways. He can be constructively critical (as a Christian politician should be), but he can also be destructively critical. Whether Mr. Nielson and Mr. Diefenbaker have adopted the latter form of criticism will be decided by the Canadian public in the next general election.

3) Then there is public apathy towards the bribery charges. I have discussed the proper Christian attitude towards the Liberal party's corruption in the Jan. 23 issue of Calvinist-Contact. As Christians we must despise a government that is corrupt (yet we must not disobey them), and instead we must vote for a government that is pure and that will legislate laws which are not contradictory to the Word of God.

The General Canadian public however is relatively unconcerned about political corruption; this is evident from previous cases in Canadian history when briberies were accepted by political parties. The Pacific Scandal of 1878 is the classical example here. The Liberal Party, it was charged, had accepted very large sums of money from a railroad company which was then constructing the first Canadian transcontinental railway. Although the Liberal government was defeated in that year as a result of the bribery, it was back in power two years later. No person or party was penalized in the case.

The same may well occur with the present bribery charges. The Canadian public is not sufficiently concerned to bring pressure to bear upon a government in this particular case.

4) The fourth reason why the outcome of the Dorion Inquiry will probably have very little effect on the Liberal Party's reputation, is due to Prime Minister Pearson's attitude. He has made clear that he will dismiss any unfaithful minister or ministerial assistant, for the sake of the purity of the Party. On the other hand, he said, we must not dismiss those who have not been proven to be unfaithful, for a man is still innocent in the eyes of the law, until he is proven guilty.

This attitude, because of its rational character, was fairly well accepted among the public. And we as Christians may endorse it too. A government is to pass laws which are for the benefit of society, and which do not contradict the Word of God; to do so, a government must be pure, and noncorruptible. Mr. Pearson's pledge to purify his party therefore should be welcomed among our circles.

5) The final factor is the fact that the latest public opinion polls have not revealed any significant decline in Liberal popularity. While these polls are not always effective, their outcome is generally correct. Moreover, in two recent by-elections in P.E.I., both former conservative ridings, the Liberals won over the Conservative candidates. It represents the negligible effect the bribery charges had upon the PEI people.

The charges of corruption and bribery, therefore, will very likely have little effect upon the distribution in the House of Commons in the next election, unless the Conservative split is suddenly healed, and unless the Conservative members in the House of Commons learn to take on a more constructive form of criticism in carrying out their opposition-functions.

Herman Jonker.

Towards a U.S. . . . ?

(Continued from page 9)

made its fantastic economic recovery and the Americans were loath to assign them a third rate position in the defense of Europe. France had lost its war in Vietnam and had to sit down with Russia and communist China to arrange a settlement. The French premier, Mendis-France, wasn't in much in a bargaining position. And the EDC wasn't very welcome to the communists. After he came back from the for him rather successful negotiations the French premier declared that the EDC should no longer figure on French support.

It was a terrific blow to the dream of a United Europe. But hopes of its realization haven't died. Today De Gaulle is an ardent supporter of a new plan: a confederation of autonomous states. He wants, of course, to dominate such a confederation. And at all costs he wants to prevent that Germany's role would become too significant.

For a christian there is a curious element in all this planning. All the countries involved were once part of the Roman empire, which according to Daniel 2 was to be broken to pieces. That was the kingdom of iron and clay which did not really mix. Will it be possible for today's diplomats to shape out of part of that broken empire a new unity? Or is it perhaps still that divine decree which interferes with the realization of the great dream? Was that why Charlemagne in the eighth century couldn't hold on to his empire? Was that why Napoleon was defeated and why Hitler suffered a similar fate?

It might just be worth their while if the diplomats would seriously consider that aspect of the matter. But then, maybe they have no eyes to see the reality of that other kingdom of which the same scripture passage speaks. It takes the eye of faith to see its glorious reality even today.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

No. 146

Author: W. Lindemann

Black: 10 pieces

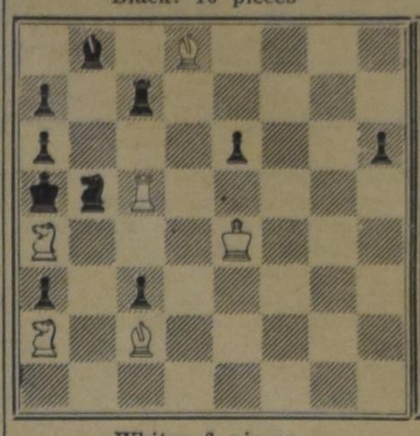

White: 6 pieces

White to play and mate in (three moves. (3 points)

No. 147

Author: G. Visscher

Black: 9 pieces

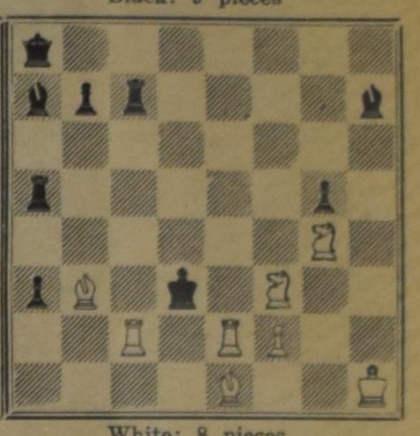

White: 8 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES

1. Keep in mind that problem 139 which had to be cancelled, still belongs to the series of February. The right diagram was placed in the issue of 11 February. The problems in the present series are quite normal. Probably the 3-mover is easier than the 2-mover this time.
2. No. 146 is interesting because of a few pinnings and blockadings. Do they give you a clue? The solution is simple and should be given in full.
3. In No. 147 it is suspicious that the black Queen and the white King are at the ends of the same diagonal. Try to find out why the author made his problem that way. Keymove and threat should be indicated. Please, keep the variations for yourself.
4. Solutions should be addressed to the editor personally on or before the 20th of March. Those who live outside of Ontario have 5 days more. Their letters should be postmarked not later than the 25th.

Correspondence

H.D. Goderich. The solution of No. 134 (Molner) was: 1. NPxP, thr. 2. P-B6 mate, or 2. P-K6 mate. This problem had a so-called double threat. In such cases both threats should be indicated, for both belong to the solution. Such cases only exceptionally occur.

Dr. P. Y. DE JONG — Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 22

Psalm 79 and Psalm 137

BACKGROUND NOTES

A. "It is hereby recognized and declared that in Canada there have existed and shall continue to exist without discrimination by reason of race, national origin, colour, religion or sex, the following human rights and fundamental freedoms, namely,
a) the right of the individual to life, liberty, . . ."

From this quotation from the Canadian Bill of Rights you see that liberty ranks high among the human privileges: it takes the second place in Canada.

Poetry is born from deep emotions, from the inner life of the soul, from what is going on continually under a changing surface. Let me illustrate this.

Do you know the song:

How many roads must a man walk down
Before they call him a man . . .
How many years can some people exist
Before they're allowed to be free? . . .

In this very musical and very poetical song you taste a longing for freedom which is similar to that which comes to us from the songs of the Bible, Psalms 79 and 137.

There are many more parallels between the freedom struggle of the Negroes and of Israel. Do you see any in this song:

I ain't gonna lay my religion down
Ever since I've been free
Nobody knows the troubles I've seen.

Does freedom still tempt us to lay down our religion?

We come also close to the thought-content of these Psalms when we listen to the worksong of the Negroes in the Mississippi State penitentiary:

Choir: No more, my Lord, no more, my Lord.
Lord, I'll never turn back, no more.
Songleader: I found in Him my resting place,
And He has made me glad.
Choir: No more, my Lord, no more, my Lord.
Lord I'll never turn back, no more.

Listen to Ps. 79:5, 13:

Choir: How long, Lord, how long, Lord?
Lord, how long will You be angry?
Will You be angry for ever?
Will the fire or your ire never die down?
Songleader: But we are Your flock,
Sheep of your pastures . . .
Choir: Thus safe within Your fold
We will exalt Your name,
Our thankful hearts with songs of joy
Your goodness will proclaim.

I am sure you can find more freedom songs, not only of the Negroes, which show at least parallels with the songs of captivity with which we deal today.

B. God uses the human emotions for the purpose of revelation. The whole world involved mechanism (or organism) of human feelings, of reaction and desires, is used by God to give us His inspired, infallible Word. This makes poetry to be such precious stones among the many jewels of the Scriptures.

C. Notice how the Lord uses human emotions, we said. Notice also how faith uses these human emotions to express itself. Our emotional life is not an other life than the life of faith: it always, invariably, expresses what we believe.

In these songs we see the human emotions travel the whole scale or ladder from love to hate. Love for God's people, hate for God's enemies; Love for the sheep of God's fold, hate even for the lambs of the foe's flocks (Ps. 137:9).

D. Permit me one more general remark about these two songs from deep distress. They show the difference between God's people and the enemies. They illustrate the struggle between Christ and Satan. They prove what Lewis called "the great divorece": there will be no marriage between heaven and hell. History has a double ending, not one single, happy solution.

You can find many examples of this in the Scriptures, can't you?

THE OUTLINE

A. Psalm 79.

1. **Lamentation.** Vss. 1-5.
Each of the first three verses (stanzas) has three lines and this 'movement' of the song illustrates its lamenting character. Take the first stanza:
O God, heathen have intruded into your own country
They have desecrated your holy house
Jerusalem they have completely ruined.
For the Israelites a funeral was extremely important. Was it thought of as a condition for possible resurrection? What happened to the corpses, the dead bodies, in destroyed Jerusalem? Why did the fowls feed on these bodies and why were they not buried? (Vs. 3).
Vs. 4 describes what still may have been the heaviest part of their sorrow. Defeat creates 'reproach', scorn. And their God was included in the degrading talk of their victorious foes. These heathen thought in their pagan way that God was defeated also.
The next strophe adds more depth to the song. Why?
There is no denial of the fact that Israel was guilty and had deserved God's punishing rod. But the believers plead with God to make an end to their suffering for this reason that their punishment by the heathen caused a side-effect (the scorn of the heathen) which in turn made them, these heathen, guilty and worthy of punishment. You may read more about this in Isaiah 10, especially vs. 12: "I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks." Are the enemies of God still arrogant in our days?

2. **Prayer.** Vss. 6-12.
Pour out your anger upon the heathen
Who don't know You.
And upon the kingdoms
Where they don't call upon You.
Compare this with Luke 23:34. Jesus prayed on the cross: "Father, forgive them; for they know not what they do." How innocent were the heathen?
Verse 7 has only two lines, but verse 6 has four; together they have again two stanzas of three lines.
Is it right for the guilty Jacob to complain as he does in verse 7? How does this show to us the coming of the Messiah? Why do we like verse 8 so much?
In the next verse the poet prays himself even closer towards God. What are his arguments in pleading for God's help and salvation?
In verse 10 we return to the thought expressed already in verse 3. Verse 11 expects the miracle: "Preserve those that are appointed to die." Doomed to death we look up to God for help. Even in this looking up we see the activity of God's grace. In our looking up God works out "the good pleasure of his will" (Eph. 1:5).
In verse 12 the prayer invokes not only forgiveness, but also reprisal and retribution.
Can we ever do so with a clean heart? Is it done in personal hate against the Babylonians? Can we hate sin and love the sinner?

3. **Promise.** Vs. 13.
This is not a promise of God to man, but of man to God. It is like the promise at the end of the old Form for the Lord's Supper. Are we promising too much at the end of this psalm? How can we show God's praise to the coming generation? Are we to include Christian schools also in this promise?

B. Psalm 137.

The scene of Psalm 79 is ruined Jerusalem, the stage of Psalm 137 is the land of captivity, the grassy slopes along the broad and slow rivers of Babylon.

1. **Sorrow.** Vss. 1-3.
Vs. 1 gives us a snapshot of the misery of the people of God. Why did they feel so lost? Was it only because they had trouble with the language or the customs of the Babylonians? Were their sorrows comparable to the homesickness of new immigrants? Why did they weep when they thought of Jerusalem? Why do they speak of Sion instead of Jerusalem?
Vs. 2 presents a second snapshot: a harp dangling idly from the branches of a poplar.
Vs. 3 shows us the demanding, arrogant victor. Poor of culture themselves, stiffened by military drill (look at their reliefs) the Babylonians are happy to import the artistic products of peoples who may boast of a rich cultural tradition. Let them work for you, is the advise of the conqueror. Let them build for you. Let them work for you. Let them sing for you.
Here the people of God are humiliated deeply (nobody knows the troubles I've seen!) when they are asked to sing a Hallelujah-song. Does the enemy have the right to enjoy the expression of our deepest, religious feelings?
O God, is he allowed to order us to take the harps from the willows? When we hung them there we made the vow not to touch them again before we would return.

2. **Love.** Vss. 4-6.
But poetry is a strange power. It takes hold of you in also difficult, deplorable situations. The captives in Babylon make spontaneously a song of the demand of the oppressor. Can we too make songs of the demands of the opponent, Satan? Can you think of a Negro spiritual expressing this beautifully?
The Psalm moves on in this way:
You tell us to sing — and we sing.
What shall we sing when we must sing?
O God, how can we sing of You
on this strange, hateful soil?
How can we sing Hallelujah
Knowing what happened down south?
Enemy, you say: sing of Jerusalem, your capital — but Jerusalem is much more than any capital of the whole, wide world — oh, how can you say it?
Jerusalem, Jerusalem —
It is so good to say your name —
Jerusalem, you are so full of blessed memories —
Shall I ever be able to forget you —
You, the Holy City?
No, I shan't and I can't.
I sooner forget the use of my trained right hand
Than You, Jerusalem, City of God!
And on and on the poem goes. Words of passion express the ardent love of a broken heart. Self damnation follows self damnation.

3. **Hate.** Vss. 7-9.
"Listen, you people who demand a song from a wonderful soul. May the Lord reward you and give you what you have deserved more than fully, more than once."
Vs. 9 sings of the end of a generation and thus of a nation. Do you find here holy anger against God's enemies and particularly against sin? Is it part of the petition: "Thy kingdom come" or excluded by "as we forgive those that trespass against us"?

Aggiornamento in Rome

by Edwin H. Palmer

❷

V. **Religious Liberty**

It is possible to cite both Roman Catholic actions and words that are rather frightening in the matter of religious liberty. Some are of rather recent origin and from authoritative sources. The denial of complete religious freedom to "heretics" has been one of the chief points of hostility between Rome and other religions.

The situation today, however, is fluid, and this is another evidence of aggiornamento. Much of this fluidity is produced by American influence. Rome is not impervious to its environment. In fact, her adaptability to so many different customs and traditions is one source of her strength. Because of the American democratic heritage, Roman Catholic theologians in the U.S.A. have been in the forefront in advocating a change in Rome's position on religious tolerance. They would perhaps prefer the term **reinterpretation** to **change**, but the terminology makes little difference. Professors Gustave Weigel and John Courtney Murray have been the leading American advocates of a liberal Roman interpretation of church-state matters.

This change of attitude is not limited to the American clergy but finds expression all over the world. Bishop De Smedt of Bruges, Belgium, introduced into Vatican II the draft on religious liberty with a speech commendable for its liberality. Traditionally conservative Spain is in the process of granting marked liberties for non-Romanists, such as the liberalization of laws concerning worship, Protestant seminaries and freedom of the press.

Some observers feel that the proposed scheme is deficient at points. Others see a lack of 100% freedom in Spain for Protestants and Jews. But these imperfections should not blind us to the appreciable movement that is already in process and the significant steps that have already been taken, both in theory and in practice. Aggiornamento does not mean complete reversals, but it does mean movement, and Rome is moving in church-state relations.

VI. Liturgy

For almost 400 years Rome had been static in the area of liturgy. Virtually nothing had been changed since 1570, when Pope Pius V decreed that, with only a few exceptions, the entire Western Church should follow a single liturgy. In 1903 in a **motu proprio** on sacred music, Pope Pius X gave an impulse to further study in liturgy. Sixty years later, impelled by papal encyclicals such as **The Mystical Body** (1943) and **Sound Liturgy** (1947), Vatican II adopted the **Constitution on Sacred Liturgy** by an overwhelming vote of 2,147 to 4.

Its purpose was threefold: 1) to instill new life into worship; 2) to clarify the liturgy and make it intelligible; and 3) to gain a fuller participation of the laity in the liturgy. The means for accomplishing this were manifold, the most striking one being the use of the vernacular. Throughout the world, the Mass has now been greatly restored to the language of the people. The sermon is made an integral part of the Mass and is encouraged at other services. Emphasis is no longer on "hearing the Mass" but on actively participating in it. During the Mass the priest now faces the people rather than the altar. Celebrants sing Psalms in English and even use Protestant hymns, such as Luther's **A Mighty Fortress Is Our God**! More Bible readings are being inserted in the services and some doubtful explanations eliminated. In short, Rome has adopted many liturgical features that have belonged to Protestantism for centuries.

VII. Miscellaneous

Other evidence of aggiornamento we mention telegraphically.

1) **Cremation.** In the last century many practiced cremation as an expression of their rebellion against the doctrine of the bodily resurrection. As a result, not only did the Reformation churches take a negative stand against cremation, but in 1886 Rome actually forbade its members to practice it. Vatican II released these restrictions, permitting cremation because of the economic burdens of a regular funeral and because of hygienic needs.

2) **Censorship.** A ground swell is rising against the present methods of censoring writings. Sometimes Roman Catholic authors and the bishops who granted the imprimatur are not even consulted before a condemnation is made. Reasons for condemnation usually are not given. Even though little change has been made so far, this protest, even to the point of advocating no censorship at all, is a sign of up-dating.

3) **Nun's habit.** In a Roman Catholic high school in Oklahoma City, Ursuline nuns are wearing modern dresses, nylons, high heels, and a band in their hair.

4) **Eucharistic fasting.** Rome has had stringent laws on fasting before Holy Communion. In 1964 Pope Paul reduced to one hour the time of fasting from solid foods before Holy Communion.

5) **The Pill.** Traditionally Rome has been against artificial means of birth control. This stand has not been officially changed. Yet there has been an enormous amount of discussion on this issue, with many advocating the legitimacy of the new means of birth control, the pill. The church obviously wants to legitimatize the pill but without revoking its previous teachings. This could be done by reinterpretation and development of old doctrines. Although it is dangerous to predict, many feel that the church is modern and ingenious enough to find a solution.

Conclusion

Having read all this, some will still return to the question posed at the beginning: Has Rome **really** changed? Or are these just superficial changes? This writer believes that a yes or no answer is meaningless. Generalizations are not enough. It is necessary to look at the concrete changes made. Too often, Protestant observers fall into the black-and-white trap of either-or. Usually life's problems are not that simple. For many a Roman Catholic the change has been so vertiginous that they wonder if their church is coming apart at the seams. At the other extreme the organization Protestants and Other Americans United in a scurrilous and irresponsible article sees little good in Rome's change (**Church and State**, Jan., 1965) To this observer, the true answer seems somewhere in between.

How thankful all can be that Rome is increasingly turning back to the Bible! There is still much to be desired, yet that church cannot help being blessed as its scholars and laity return to God's Word. How thankful we can be for Rome's ecumenical vision! This has opened lines of communication that have previously been closed. Rome dialogues out of a sense of security, but every orthodox Protestant should welcome this unprecedented opportunity to witness. How thankful all can be that Rome is "re-interpreting" her previous position on religious liberty! Even if her re-interpretation is not 100% Biblical, her up-dating will still be a welcome relief.

It is now time for orthodox Protestantism to undergo an aggiornamento. It should constantly up-date itself, delivering itself from a static, sterile traditionalism that is too often confused with orthodox Christianity, without foregoing its sound Biblical principles.

The Great Society

by Henry Numan Jr.

"We have the opportunity to move not only toward the rich society and the powerful society, but upward to the Great Society."

In an age of increasing social awareness "The Great Society" possesses a compulsive quality: more than just a phrase, it is an exhortation—Let us form the Great Society! Under this banner a people united work for a common goal. There is a utopian quality about it: more than just a place, it is a challenge—the satisfaction lies not so much in the attainment of the goal but in the pursuit of it. Robert Browning gave succinct expression to the elusive character of such a goal when he wrote:

"Ah, but a man's reach should exceed his grasp
Or what's heaven for?"

"The Great Society" would devote itself primarily to three problem areas: city, country and classroom. Although this country has the highest per capita living, it is still faced with many social problems. "The Great Society" has been put forth rather idealistically as a solution. That it is a "pipe-dream" is undoubtedly true: in one sense it is a political gimmick for Jonhson is a master politician, but there is enough that is real about it to make it attractive.

The goal toward which "The Great Society" strives—". . . toward the victory of peace over war; toward the victory of prosperity over poverty; toward the victory of human rights over human wrongs; toward the victory of enlightened minds over darkness" is of course humanistic. The idea is that we, as a nation, as fellow human beings, can work together for the common good, to achieve "The Great Society." It is only with the consent and co-operation of the people that this goal may be fulfilled. Sovereignty is ascribed to the people.

In Matthew 7 the parable of the two houses is presented, one built upon a rock, the other upon sand. "The Great Society" may be likened to the house built upon sand. The Sovereignty of the Triune God in Creation is denied. It evidences a return to the old liberal concept that man is capable of improving himself; the the world can be transformed into the ideal by the elimination of certain social problems. There is no recognition of the radical nature of the Fall: that the condition of man is not normal but abnormal, thus by virtue of his condition incapable of any good in himself; nor of the radical nature of the redemptive act of Christ: only wherein man can be restored to his former state, if he believes on Him.

What is commendable is the recognition that society must be reformed. We as Reformed Christians are sitting idly by while there is such a buzz of activity around us; we to whom the Great Commission was given have forfeited our birth-right to the humanist—only the gospel that he presents is not the Gospel of salvation in Jesus Christ. In the Garden of Eden, we read in Genesis 2:15, we, in Adam, were given our cultural task: to "dress" the garden, that is work in the world in order to lay it at the feet of Christ; and to "keep" the garden, that is as Christians to be a preservative in order that evil may not gain complete sway over this world. The immensity of our task should not deter us from it, rather it should encourage us for only we bring the true "good tidings."

No, President Johnson will never achieve "The Great Society," for it cannot be attained by man in this life. "The Great Society" which we proclaim is not of this world but of the next. The task which falls upon our shoulders is no light one: to present a positive Christian program to the world so that the work of the Kingdom may be advanced. The enormity of the task demands that we, as Christians, work together in all spheres of human activity in order that it may more effectively be performed. Maranatha!

CALVIN
Reviews its Curriculum

by Dr. Gordon J. Spykman

The faculty at Calvin College is engaged in a serious review of its total curriculum. Across the years several partial attempts have been made to improve the program of studies. But never before has such a comprehensive self-examination been undertaken. Outstanding professors, such as Dr. H. Zylstra and Dr. W. H. Jellema, have offered a number of essays during the past decade analyzing Christian higher education. These writings, together with more general post-war re-evaluations of learning, have contributed to a growing consensus among faculty members that the time is ripe for considering some basic changes in the curriculum.

In the summer of 1963 the Curriculum Study Committee was appointed to work on this problem. About sixty meetings have been held. So far the committee has submitted two reports to the faculty as a whole for reaction and criticism.

The first report, issued in April, 1964, is entitled *A Christian Liberal Arts Education*. In this 38 page document the committee defines the central focus of a Christian liberal arts education as "teachers and students together engaging in the scholarly disciplines, directed and enlightened in their inquiries by the Word of God, to the end that students may become active citizens of the Christian community in contemporary society". Within this framework the report analyzes the various academic disciplines. It points out the ways in which Christian faith and alternative faiths effect the learning process. In conclusion it explains the benefits of such Christian studies for the student himself and the Christian community.

On the basis of this philosophy of education the committee proceeded to a careful study of the question: How can the objectives embodied in this policy statement best be realized at Calvin? After consulting with many departments at the college, the committee recently submitted its second report to the faculty. This 8 page report outlines a curricular structure which is designed to achieve the desired goals. It is limited at present to a consideration of the core curriculum, the general college courses which would be required of all students for graduation. The disciplines included would expose all students to the major field of knowledge from a Christian viewpoint.

Certainly the main change proposed is going from an hours-credit-plan to a four-course-per-semester-plan. No student would take more than four courses each semester, with 33 courses required for graduation (including a supplementary freshman course in Rhetoris). About half of these courses would be general requirements, with the student expected to use the remaining courses for specialization in his major field and electives.

Under this plan each professor would be entitled to one fourth of the student's time and efforts. This revision would encourage more self-study by the student and offer greater opportunities for scholarship in depth by the teachers. Class lectures and discussions would be geared primarily to helping the students understand and interpret in a Christian perspective the facts gathered in reading. This re-structuration would allow greater flexibility in the use of time and teaching methods. The library would become an even busier place. And there would be more direct teacher-student relations.

A new course, called "Christian Perspective on Learning", is being proposed as a foundation to the basic curriculum. It is designed to involve incoming students in a study of the importance of Christian faith for integrated higher education, thus helping to shape a Christian perspective on the various aspects of reality under study. This "Perspective" course would be taught by a team of professors representing the various disciplines, each responsible for a class, and rotating annually, thus over the years involving the whole faculty. Course work would be tied in with a carefully selected set of readings presenting the Christian and alternative perspectives on learning. An outline for this course includes such topics as revelation, religion, faith, culture, community, Christian learning, and the cultural mandate in education.

Though no curricular change automatically guarantees the desired results, it is felt that the proposed four-course-per-semester-plan lends itself readily to putting the above Christian philosophy of education into more meaningful practice.

The future of these proposals depends largely on faculty discussion and reaction. Meanwhile, the Curriculum Study Committee continues to carry out its mandate. Members of the committee are President W. Spoelhof, Dean J. Vanden Berg, Professors N. Woltersdorff (chairman), C. Miller (secretary), G. Harper, G. Van Harn, and G. Spykman.

(Above)—OH, NO . . . . ! ! During the training for the Worldchampionship sledding in Davos, the German Traudl Brambueck lost her sled — or rather, the sled lost Traudl when she spun around a corner. On her seat she flew down the course. She remained unhurt, however, and a little while later somewhat bewildered was back on her feet.

(Left)—MOSCOW IN MADRID. This picture of a street in wintery Moscow in the beginning of this century was made in Madrid.

They are busy filming the much talked about novel of Boris Pasternak "Dr. Zivago." Carlo Ponti is the producer of this picture.

With extreme care they have transformed a small area of sunny Spain into wintery Moscow, with artificial snow, adapted scenery and vehicles.

VEGTER'S PASTRIES

410 ETHEL S.E. — 451-4883
WEALTHY - LAKE DR. SHOPPING AREA

1557 KALAMAZOO S.E. — 243-9619
BOSTON SQUARE SHOPPING AREA

GRAND RAPIDS, MICH.

Fine Home Made Bread — Excellent Cakes

Dutch Pastries — Cakes and Cookies

PHONE CH-59149

WE GIVE S & H GREEN STAMPS

KENT
DRY CLEANERS

1421 GRANDVILLE AVE. S.W. — GRAND RAPIDS, MICH.
1296 - 36th S.W. — GRAND RAPIDS, MICH.
1548 KALAMAZOO S.E. — GRAND RAPIDS, MICH.

REPAIRING & REWEAVING
FURS CLEANED & STORED

All woolen garments cleaned by us are MOTH PROOF at no extra cost. "Furs, Knit Goods, or Blankets are Monite Moth Proofed but not Insured".

FREE PICK-UP AND DELIVERY

"...And there shall be Earthquakes"

BY JOHN VRIESINGA

One Sunday School teacher we know never fails to draw the attention of his pupils to the earthquake reports in the daily paper, pointing out that they are the fulfillment of Jesus' prophecy . . . "and there shall be earthquakes, in diverse places", Matth. 24:7.

Earthquakes are to precede the return of the Lord at the end of time and if we may believe science there are plenty of them these days.

Every year at least a hundred earthquakes of sufficient severity to do damage to houses, roads, etc. are reported. Hardly a year goes by without some major quake occurring in some part of the world, causing terrible havoc and taking hundreds, sometimes thousands of human lives.

Apart from all this, scientists tell us, that the crust of the earth is actually in constant motion, with never ending shocks passing through even the most solid basalts.

What makes the earth tremble and heave so terribly that buildings topple, mountains crumble and huge areas are devastated?

It is a question that has occupied man's mind for many centuries, especially in those countries that suffer most from earthquakes. But to this day scientists are not prepared to give a final answer. Not that they do not know a lot about earthquakes. As a matter of fact there are very extensive studies on the subject and thousands of experts are busy every day to increase the wealth of knowledge.

For one thing, they will immediately tell you that earthquakes are usually caused by breaking rock stratas somewhere deep in the interior of the earth.

Unbelievable as this may seem, there is no denying the evidence. Huge layers of the hardest rock are sometimes snapped off over many miles as matchsticks.

What makes the rock break? Some kind of mysterious pressure that builds up for many years, sometimes over many centuries until the tension is so high that not even the gigantic strength of solid basalt or granite can withstand it.

The rocklayers break and with most of the resistance against the built-up pressure gone, part of the rock snaps back violently, as a steel spring that has been pushed back too far, sending tremendous shockwaves through the nearby crust of the earth. The waves travel through the crust for many miles around causing the fearful spectacle of a major earthquake.

But where does the pressure originate that finally results in the breaking of such huge masses of solid rock?

Geologists have no answer for that question. They have many theories, some deffering widely from each other, but no certainty.

On the whole they agree that earthquakes are probably due to the same forces that are responsible for the origins of the earth's mountain ranges. This again may seem strange as massive mountains are often our symbols of immovability; yet it is a fact that mountains such as the Canadian Rockies, or even the Himalayas or the Swiss Alps are subject to constant, though very gradual change,or perhaps we should say growth.

Do mountains grow in size? Yes, according to scientists they do. Ever so slowly they are being squeezed up out of the interior of the earth by the same force that causes them to snap and crack in other places.

Some believe that the pressure is caused by a gradual contracting of the globe, which is tremendously hot inside but cooling off and as a result diminishing in size. This process would account for the terrible squeeze as the outer crust, some 40 miles of basalt, is driven together in ever closer space, causing the surface to wrinkle up in the same way a table cover is wrinkled when it is pushed together over the table top.

Others believe that the forces are generated by the ice masses at the Southpole which are somewhat off centre and act on the surface of the earth as a slight irregularity on the rim of a huge flywheel in some motor: it sets up tremendous pressures that very soon shatter even the heaviest steel, and in the case of the earth push the outer crust sufficiently for mountains to be raised and rocks down below, in the path of the pressures, to snap like twigs.

Careful measurements have shown that for instance certain peaks of the Himalayas have been driven up as much as a hundred feet over their former height during an earthquake. In Japan there is solid evidence that earthquakes stretching back over the past 2000 years have raised certain sections of the coast as much as fifty feet.

It is generally accepted that such earthquakes in these cases were only by-products of the gigantic mountain-building processes.

If the fundamental natural cause of earthquakes is still a mystery, the dreadful effects of the terrible phenomenon are merely in relation to the tremendous forces that lie behind them.

Only last year a terrific earthquake took many lives in Alaska and caused untold damage to property. A few years earlier an entire city in central Europe was virtually demolished. In 1950 a terrific earthquake took thousands of lives in India and in 1947 South America experienced a series of catastrophic shocks.

Earthquakes have been recorded over the centuries. Biblical descriptions of the scene at the foot of Mount Sinai when Israel received the law of God state that the mount quaked. From 1 Sam. 14:15 it would seem that Jonathan's heroic attack at the Philistines was accompanied by an earthquake and there is another incident of an earthquake when Elijah has fled into the desert.

Perhaps the best known biblical reference to an earthquake is in Matth. 27:51-54, after Jesus died on the cross ". . . and the earth shook, and the rocks were split . . ."

Apart from Biblical references there seem to be few accounts of earthquakes in ancient times, and this may justify the conclusion that earthquakes are on the increase.

From more recent history have come many eyewitness (or should we say foot-witness?) accounts. They tell us that quite often an earthquake is accompanied by a low rumbling sound as of distant thunder that travels slowly with the direction of the quake.

Quite often earthquakes have been accompanied by gigantic landslides as the heaving rock underneath set the layers of soil in motion. In 1692 a large part of the island of Jamaica slid into the sea during an earthquake, carrying thousands of people into a watery grave in a mere instant. From China comes the report that in 1920 inhabitants were awakened during the night by a rather mild earthquake, not serious enough for them to get up to investigate. However, in the morning they found that their entire village and hundreds of acres surrounding it had gently slid downhill, carrying roads and trees with it yet doing practically no damage.

Perhaps the largest recorded earthquake of all time occurred on November 1, 1755 near Lisbon, Portugal.

The first series of quakes on that day stated in the early morning, building up in strength rapidly. Survivors related that houses swayed back and forth as wagons that were being driven over a rough road. Of course many buildings collapsed resulting in a second catastrophy, that nearly always accompanies earthquakes, especially when they strike large cities: fire.

Another result of the first quake to strike Lisbon, a tidal wave, was also in the making. It didn't hit until about ten o'clock in the morning, just when a second tremor shook the building even more violently than before.

The tidal wave sent water crashing over the beaches, burying the coast in fifty feet of water and carrying ships and cargo more than half a mile inland. A huge marble pier built near Lisbon's harbor had attracted thousands of terror stricken people as perhaps the safest place. At the time of the second quake it sank from sight carrying every living soul on it into the deep. There has never a trace been found of either the pier or the people on it and it is assumed that it has sunk into a chasm in the sea bottom that opened as a result of the quake.

Then a third, less violent, quake struck the city at noon, destroying much of what had not yet been toppled by the first and second quakes. And all the time the sea kept retreating and engulfing the land in tons of foaming waves.

The Lisbon shock was felt as far away as Scotland and Sweden where the water in small lakes and ponds was violently agitated for hours on end.

There are no accurate figures as to the number of lives lost in the great Lisbon quake but estimates range as high as seventy thousand. Of the more than 20,000 buildings of the city less than 3,000 were still standing and most of them badly in need of major repair.

It was the last serious quake to strike Lisbon, but it wasn't the first. Since the year 1000 the city had suffered no less than 16 major earthquakes.

ACROSS

1. A formal dance
5. Trophies
9. Pen-name of Lamb
10. Egg-shaped
11. A gentleman's manservant
12. Congressional —— of Honor
14. Make amends for
15. Satirical drama
16. Fresh
17. Burma chief
18. Piece out
19. Gym shoes
23. Sack: abbr.
24. Clamor
25. Greek letter
27. Pair: abbr.
29. Redeemed from kidnapping
33. Sign of zodiac
35. Italian river
36. Edomite city
37. Egyptian dancing girl
39. An increase in pay
41. Coronet
42. Sharp molding edge: Arch.
43. Stylish
44. Ship's bottom timber
45. An armored vehicle
46. Not difficult

DOWN

1. Thrashed
2. Permitted
3. Legal claim
4. Tardy
5. Reassures
6. Part of iris of eye
7. Father: priest
8. Trousers for casual wear
11. Carting vehicles
13. Onion-like plant
17. Exist
20. Breeze
21. A hiker's canvas case
22. —— Paulo, Brazil
26. Acts as referee
27. A township plot
28. Residual
30. Negative reply
31. Facilely
32. Club obligations
34. City: Neb.
38. Ireland: poet.
39. Garden tool
40. Region

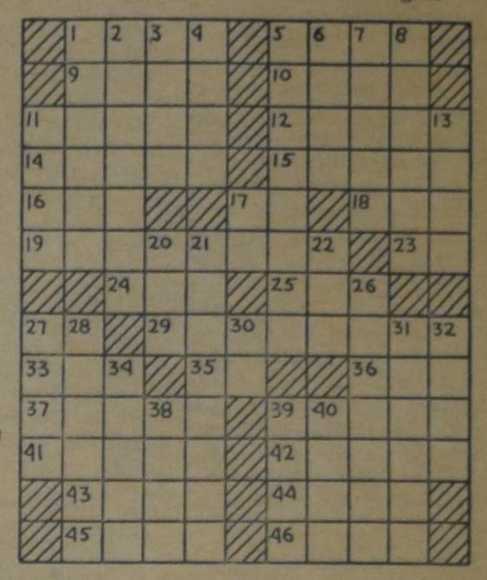

SOLUTION
to last week
Cross Word Puzzle

Save on all Name Brands at

HUIZINGH'S
FURNITURE

528 E. 28th ST. — GRAND RAPIDS, MICH. 49508
(Across from DUTHLER FORD CITY)

Complete Home Furnishings
Maytag Washers

Open Mon. and Fri. evening till 9. PHONE 241-3887

Servant of Slaves

BY
GRACE IRWIN

(10)

"Have a care where you show yourself in that garb, John." Meeting him at the door Captain Newton eyed his check seaman's shirt with disfavour. "Press-gangs are busy these days and you'll get short shrift if they spot you near the docks."

"Thank you, Sir. I plan to walk towards Blackheath. But I shall be careful."

Captain Newton entered the house without further speech and John hesitated a moment, eyeing the sky. The morning sunshine had encouraged him to make his weekly pilgrimage to Shooter's Hill from which eminence he could look to the horizon beyond which lay Chatham and Elysium. Indeed he had gone there twice a week in December and early January, sighing his soul, as Troilus had done, towards the place where his love lay. Now he was undecided. The blue sky, prematurely spring-like, had darkened with clouds driven by an east wind. To walk six miles in the teeth of it, and possibly in a deluge, would be a small thing if Polly were at the end of the walk, but it was no day to stand on Shooter's Hill and meditate before a six-mile walk home. Besides it was later than his usual time and roads were none too safe after dark. For want of alternative, however, he set out on the road.

He had not gone more than a mile or two when the rain came down in wind-driven sheets. The false spring had encouraged him to leave his great-coat at home and he was glad to remember that there was a tavern nearby. To be sure, the tavern was on the Deptford Road near the Greenland docks, but he made his way to its shelter and remained until the rain's sharp fury had abated, drinking his ale very slowly and listening to the cross-currents of talk which flowed past him. The main news was the sighting of French warships off the Nore, the main theme, speculation of the wildest sort as to the probable action of Admiral Matthews, and the effect of such action on shipping outward bound. John wondered how it might affect his father's new interests in the African company and his consequent influence towards obtaining a business opening for him in England. Beggars could not be choosers, he reflected, but he did hope that there would be no more seafaring.

When the rain ceased to beat against the leaded panes, he buttoned his short jacket and went out into the gray afternoon. It had grown colder and the wind blew icily from the river. Turning up the collar of his woollen shirt he followed an uneven course across the docks to shorten the disagreeable homeward journey.

Suddenly he was not alone. The man who came towards him around the corner of the long shed which he was passing was a naval man, an officer from the cut of his coat, the cock of his silver-laced hat, his air of command. He stopped and John knew that he had seen him before, though he had paid little heed to the others in the tavern.

"What ship d'ye serve on, m'lad?"

Resentment preceded realization by seconds but in those seconds his chance was lost. Opening his mouth haughtily to refuse an answer, he thought for the first time of his father's warning and at the same time saw the other signal. Aiming a quick furious blow with his stick, he began to run. His interceptor feinted and recovered with a swift thrust of his cudgel in the boy's path. Young Newton sprawled on the wet boards, and before he could rise, three more were upon him. Arms pinioned, he was jerked to his feet and hustled, in spite of his shouts and furious struggles, across the wharves to a waiting tender. With the same impersonal disregard they raised the grating of the hatchway and shoved him unceremoniously down into the hold where, blinded by the change from semi-day to total darkness, he felt and smelt the bodies of too many human beings.

Above him the hatch was fastened. The lieutenant's voice snapped out familiar orders. John's shouts for a hearing brought no answer from the deck and a float of filthy imprecation from his fellow-victims. Sickly he heard the too familiar sounds as the tender loosed moorings. Stunned by the swift reverse of fortune, his head throbbing from a cudgel stroke, his spirit chafing at his impotence, John Newton clutched at the thought of Mary, and the thought cleared his mind to scheme for succour.

Afternoon, indistinguishable from twilight, blackened into night — a long, cold, hideous night of pitching on the choppy waters amid the stench and slime of unseen filth. By noon next day when the hatch was opened and they were ordered up on deck, John, gulping the fresh air thirstly, was too resentful at his sufferings to feel any concern for the worse conditions of other wretches, some of whom had spent a fortnight in such confinement. His attempts to speak even a word had been futile the night before, when chip's biscuits and an indefinable mess had been shoved down to them by lantern light; but in the morning, calling through the grating to a sailor, he had managed to bribe him with one of the few coins which he had removed to an inner pocket to bear a message to the lieutenant.

So when the unkempt, scared, sullen assortment of pressed men was lined upon the Betsey's deck for a brief period of air and exercise — the sailors' cutlasses and sudgels, the lieutenant's pistols, and the open waters of the estuary sufficient assurance of their docility — the officer came to run an appraising, indifferent eye over his haul.

"Which of you is called Newton?" he demanded sharply.

"I, Sir, Lieutenant Rubin." John's speech had never been more careful; much depended, with the sorry spectacle he now presented, on the impression made by the few words he could utter.

The lieutenant's ear recognized the distinction.

"You wish to speak to me. If it's for release, save your breath. There's an invasion expected and every able-bodied man is liable for service."

"It's not for release, Sir."

"Then speak and be quick about it."

"Sir, my father is Captain Newton, late of the Hind in the Mediterranean service. May I send a message to tell him where I am?"

The lieutenant hesitated. He had carried out his orders and no action could be taken against him. But sons of commanders were not usual victims of impressment. What if he refused and Captain Newton happened to be a friend of Captain Cartaret? Besides, he felt no ill-will towards a youngster who had behaved only as he would have behaved in similar circumstances. Pressing men was a necessary, not an agreeable part of his business.

"Where does your father live?"

"Rotherhithe, Sir."

"I'll see to it." He turned on his heel with a curt order and John had to be content.

Contentment was the last word for his mind in the grim days which followed. Another day or two he fumed in the hold of the Betsey while she moored at any likely wharf and half her crew of thirty went prowling for prey, not too successfully, since only one victim was added to the seven already on board. Then the tender headed for her ship and John was driven up the side of H.M.S. Harwich, riding at anchor in the Nore, to serve the lowest capacity in its crew of three hundred and fifty. No amount of experience in merchant ships could adequately prepare a man for the lot of an ordinary seaman on a man-of-war in wartime. Yet even in this lot gradations in treatment obtained, of which recently impressed men had the harshest. Given the hardest, vilest, most dangerous tasks, the poorest accommodation in vermin-infested quarters, without recourse in private quarrels, and liable to the rope's end for the slightest tardiness or surliness, they at least served a temporary purpose of giving the regular crew the illusion of superiority.

So week after week Newton, whose natural arrogance and quick temper, sharpened by a sense of outrage, made him a target for vindictiveness, scraped the mats, scraped the decks, scraped the boat's sides, suspended precariously and soaked by spray and dashing waves in the keen gales and snow from the North Sea. Day after day he ate small rations of food which made him for the first time homesick for his father's table, and lived with one hundred men in quarters which rendered the foc'sle of his recent ship with its twenty sailors seem palatial by contrast. And each succeeding longer day as the work neared completion, he paid the masts and sides of the ship with rosin and tallow and carried loads up companionway ladders, dreading that the Harwich would be readied and sail before relief could arrive from his father.

If his father had heard? He dared not doubt Lieutenant Rubin's word which the latter had with considerable asperity confirmed when John, after several day's contriving, forced an opportunity to ask him. If, having heard, he washed his hands of the whole matter? That too was a possibility which his son refused to contemplate.

(To be continued.)

If you come in Grand Rapids, go to our Store and see the large assortment of Dutch Import we have on hand.

If you are in our Store, you will think . . . .

I am in the Netherlands again.

VANDER VEEN'S
IMPORTING COMPANY

1505 GRANDVILLE AVE. — GRAND RAPIDS, MICH.

For the best reading
Calvinist-Contact

For Fine Baked
Goods

East End
PASTRIES

2184 Wealthy St. S.E.
Grand Rapids, Mich.
Tel.: 45-42377

C. PLANTINGA, Proprietor